Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 374
Marți 26 noiemb. 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

In acest număr:

BAZĂ TRAINICĂ RECOLTEI VIITOARE

LA CENTRUL MECANIC OTOPENI

Primul tractor de la S.M.T. Urziceni a sosit pentru reparații. Mecanicul Ion Simtea și ing. Alexandru Danilov îl iau în primire (fotografia din stînga).
Gheorghe Nica și ajutorul său Marin Vasile își depășesc zilnic norma la montarea motoarelor cu 50 la sută.

Ingroapă via

Acum, în viile din cuprinsul raionului Cricov, colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodărie individuală dau zor cu executarea acțiunii de îngropare a viței de vie.

Cu multă însuflețire muncesc la îngropatul viței țăranii muncitori din Urlați, care au îngropat vița de pe o suprafață de 300 de ha, cît și cei din comunele Ceptura, Cornetu și altele.

Intovărășiții în frunte

Membrii întovărășirii agricole din comuna Todirești, raionul Negrești, folosesc fiecare zi bună de lucru la executarea arăturilor adînci de toamnă. Astfel, zilnic pe tarlalele întovărășirii ies 40—50 de atelaje care grăbesc terminarea arăturilor.

Datorită hărniciei lor, întovărășiții din comuna Todirești, pînă la data de 21 noiembrie, au făcut arături adînci de toamnă pe o suprafață de peste 400 de hectare.

Ingrășăminte pentru recolta viitoare

Pe ogoarele regiunii București se execută cu intensitate sporită arăturile adînci de toamnă. Pînă acum cîteva zile a fost arată o suprafață de aproape 300.000 ha ce vor fi însămînțate în primăvară. Cele mai mari suprafețe au fost arate în raioanele Alexandria, Turnu Măgurele, Oltenița, Giurgiu și Videle.

Pentru a obține recolte îmbelșugate, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii București încorporează sub arătura adîncă însemnate cantități de îngrășăminte naturale. Pînă de curînd au fost încorporate în sol peste 373.000 tone de îngrășăminte naturale.

Notă

Ce are de gînd conducerea S. M. T.-ului Valea Nucarilor?

Colectiviștii din gospodăria „7 Noiembrie"-Tulcea sînt foarte supărați pe tovarășii din conducerea S.M.T.-ului Valea Nucarilor, și pe bună dreptate. De aproape 25 de zile, brigada trimisă de S.M.T. să execute aci însămînțările de toamnă n-a semănat decît 400 hectare, adică 47 la sută din plan. Din 9 K.D.-uri trimise gospodăriei, două n-au tractoriști, iar trei tractoare s-au defectat îndată ce au intrat în brazdă. De asemenea, două din cele trei semănători trimise nu pot fi folosite din cauză că sînt defecte. Tot atît de îngrijorător e și faptul că din 450 ha planificate la arături de toamnă au fost arate doar 40 hectare.

Conducerea gospodăriei colective a sezisat din timp conducerea S.M.T.-ului Valea Nucarilor de aceste fapte. Dar conducerea S.M.T.-ului tace chitic. Nici un mecanic din stațiune n-a fost trimis la fața locului să vadă care-i situația. Ceea ce e mai grav e că dacă S.M.T.-ul rămîne surd la sezisările conducerii gospodăriei, nici tovarășii de la secția agricolă a raionului, care de asemenea au fost sezisați, nu procedează altfel.

Ceva mai mult însă: necazurile colectiviștilor în legătură cu însămînțările și arăturile adînci de toamnă au fost auzite și de conducerea unei alte stațiuni și anume S.M.T. M. Kogălniceanu. Directorul acestui S.M.T., tov. Ion Grigore, a promis colectiviștilor că le va da o mînă de ajutor. Colectiviștii s-au bucurat. Dar bucuria lor a fost numai de cîteva zile. Și directorul S.M.T.-ului M. Kogălniceanu a uitat de promisiune. Colectiviștii au aflat între timp că cele 5 tractoare care chipurile ar fi trebuit să sosească la gospodăria „7 Noiembrie" din Tulcea s-au... rătăcit undeva prin Delta Dunării, așteptîndu-l pe director să le arate drumul! Or, așa cum stă situația în momentul de față, e de presupus că tractoare bune de lucru nu vor veni în gospodăria colectivă decît poate la sfîrșitul lunii decembrie, cînd colectiviștii nu vor mai avea nevoie de ele.

Se pune deci întrebarea: cînd va termina cu nepăsarea față de colectiviștii din gospodăria „7 Noiembrie" Tulcea conducerea S.M.T.-ului Valea Nucarilor care are obligația să respecte contractele de lucrări încheiate?

GH. ROȘU

Comunicatul Ministerului Agriculturii și Silviculturii

Arături adînci de toamnă pe suprafețe cît mai întinse

Timpul prielnic a permis continuarea în bune condiții a lucrărilor agricole de toamnă. In ultimele zile s-au mai făcut însămînțări pe o suprafață de cca 25.500 hectare, astfel că pînă la 20 noiembrie planul însămînțărilor a fost îndeplinit în proporție de 99,6 la sută. In mai multe regiuni, printre care Bacău, București, Hunedoara, Stalin și altele, prevederile planului de însămînțări au fost depășite.

Constatările făcute pe teren au arătat că în general toamna aceasta însămînțările deși întîrziate la începutul perioadei — din cauza neeliberării din timp a terenurilor ocupate cu porumb, — s-au executat în bune condiții agrotehnice în arături bine efectuate și cu sămînță de calitate.

In sectorul viti-pomicol lucrările de toamnă continuă cu intensitate. S-a desfundat, pentru plantări de vii, aproape 10.000 de hectare, s-au plantat peste 150.000 de pomi și s-au făcut arături în livezi de cca 1.400 ha.

TIMPUL FAVORABIL NU A FOST FOLOSIT IN MASURA CORESPUNZATOARE IN CE PRIVEȘTE EXECUTAREA ARATURILOR ADINCI DE TOAMNA. Potrivit datelor centralizate la Ministerul Agriculturii și Silviculturii, pînă la data de 20 noiembrie s-a realizat doar 43,5 la sută din planul arăturilor adînci. In regiunea Galați nu s-a arat nici măcar 20 la sută din suprafața planificată. După cum se știe, executarea ogoarelor de toamnă are o însemnătate deosebită pentru obținerea unor recolte sporite. DE ACEEA ESTE NECESAR CA PRIN FOLOSIREA DIN PLIN A TIMPULUI INCA PRIELNIC SA SE INTENSIFICE PESTE TOT RITMUL ARATURILOR, în așa fel ca suprafețe cît mai întinse destinate însămînțărilor de primăvară să fie ogorite acum, în toamnă.

TIMPUL NU AȘTEAPTA

Analizînd pe sectoare situația executării ogoarelor de toamnă, în regiunea Ploești, rezultă că gospodăriile agricole colective dețin locul de frunte în această acțiune; ele au izbutit să are mai mult de jumătate din suprafața terenului destinat însămînțărilor de primăvară. Nu același lucru se poate afirma însă și despre gospodăriile agricole de stat din regiune. Intr-un interval de 10 zile (6—16 noiembrie) în cele 19 gospodării ale trustului regional Gostat nu se realizaseră decît cca. 325 de hectare, cu toate că cu cele 175 de tractoare cîte au lucrat în această perioadă s-ar fi putut ara numai într-o singură zi peste 500 de hectare. Mult rămase în urmă cu arăturile de toamnă sînt G.A.S. Stîlpu, unde pînă la data de 16 noiembrie nu se arase nici un hectar, G.A.S. Cilibia cu 5 la sută realizări și G.A.S. Pucheni.

Situația arăturilor adînci de toamnă se prezintă nesatisfăcător și în sectorul individual. In raionul Cricov, de pildă, viteza zilnică de lucru se menține scăzută. Alături de comune fruntașe ca: Ciorani, Bărăltarul, Sălciile și Urlați care și-au realizat planul de arături în proporție de aproape 100 la sută, sînt unele unde realizările sînt mult mai mici. In comuna Colceag, bunăoară, din 2000 de hectare la data de 16 noiembrie nu erau arate decît 700. Situații asemănătoare se mai întîlnesc și în comunele Ciupelnița, Drăgănești, Tomșani, Dumbrava și altele, unde s-a arat între 30—35 la sută din suprafața prevăzută. In comuna Ciupelnița, bunăoară, între 5 și 12 noiembrie nu s-au arat decît 20 de hectare, adică mai puțin de jumătate din cît se putea realiza într-o singură zi în această comună, ținînd seama de numărul atelajelor existente.

Și mai prost stau lucrurile în raioanele Rîmnicu Sărat, Pogoanele și Ploești. In raionul Pogoanele, de pildă, pînă la jumătatea acestei luni nu se arase decît 13 la sută din suprafața destinată însămînțărilor din primăvara viitoare.

Cunoscînd măsura mare în care arăturile de toamnă contribuie la obținerea unor recolte bogate, este necesar ca conducerile G.A.S.-urilor și stațiunilor de mașini și tractoare, organele agricole de la raioane și comune să ia măsuri pentru folosirea din plin a tuturor forțelor de lucru la executarea ogoarelor. Nu trebuie să se mai repete situația din anii trecuți, cînd în regiune suprafețe importante de teren au rămas nearate, fapt care a influențat în rău producția agricolă.

A. DRAGANESCU

N-au rămas mai prejos

Pe urmele unui angajament

Astă iarnă, cînd au aflat de chemarea colectiviștilor din Făcăeni pentru obținerea unei recolte bogate de porumb, colectiviștii din Ciupercenii Vechi, raionul Calafat, n-au stat multă vreme în cumpănă. Puteau să se prindă și ei în întrecere. In toamna trecută, ascultînd de sfaturile tehnicienilor agronomi, porniseră la încorporarea masivă a gunoiului de grajd în terenul nisipo-argilos. Deoarece animalele gospodăriei nu puteau să asigure întreaga cantitate necesară, s-a folosit și gunoiul de grajd pe care țăranii individuali din comună îl aruncaseră la rîpă. Zile întregi autocamionul colectivei a cărat pe cîmp gunoi, care a fost îngropat în sol o dată cu arătura adîncă. Din cele 95 de ha însămînțate cu porumb, pe 80 au fost aplicate cîte 25—30 de tone de gunoi la hectar.

— Avem de-acum pusă o temelie trainică pentru obținerea unei producții sporite de porumb. S.M.T.-ul ne-a făcut arătură bună și am gunoit terenul mai mult ca în oricare an. Să ne ținem și de celelalte reguli agrotehnice și nu se poate să nu scoatem la toamnă o recoltă sporită, spuneau colectiviștii fruntași Alexandru Balcoană, șeful brigăzii 1 de cîmp, Agapie Oachesu, deputat în Marea Adunare Națională, Clovică Nicolae și alții.

Și astfel, în primăvară, de îndată ce s-a zvîntat pămîntul, colectiviștii au făcut cu plugurile fără cormană, pe locurile unde terenul se bătătorise, o arătură superficială pentru a împiedica pierderea apei din pămînt. Au grăpat apoi terenul, pe care l-au ținut fără scoarță și curat de buruieni pînă la semănat.

Cînd a venit vremea semănatului, toți au fost de părere ca această lucrare să se facă în cuiburi așezate în pătrat, metodă folosită în anii trecuți cu bune rezultate. S-a ivit însă o greutate. Nu erau destule marcatoare, fapt care ar fi putut duce la întîrzierea semănatului. După puțină frămîntare colectiviștii au găsit leacul. In loc de marcatoare, au folosit niște sfori lungi, pe care au legat, din 70 în 70 de cm, cîte o bucată de cocean de porumb. Sforile le-au mutat pe teren din 70 în 70 de cm, iar în dreptul cocenilor au făcut cu sapa cuibul în care au pus cîteva boabe. La semănat s-a folosit numai sămînță de porumb hibrid dublu.

După ce porumbul a răsărit, cînd plantele aveau două frunze, s-a aplicat un grăpat, iar apoi, pe la 15 mai, prima prașilă. In total, au fost date trei prașile, în cruciș și-n curmeziș, cu prășitorile trase de animale, completîndu-se pe rînd cu sapa la fiecare cuib.

Porumbul bine îngrijit se înălța văzînd cu ochii. Față de plantele mai mici ale țăranilor individuali, care semănaseră tîrziu sau nu făcuseră decît o prașilă, lanul gospodăriei părea o pădure tînără, de culoare verde închis. Aproape fiecare strujean avea pe el cîte doi știuleți bine dezvoltați, îmbrăcați cu boabe pînă la vîrf.

La recoltare, de pe fiecare din cele 95 de hectare, s-au obținut 4.800 kg. Pe terenurile brigăzii 1, condusă de Alexandru Balcoană, au fost parcele unde producția a depășit 5.000 de kg la hectar. O mare parte din recoltă — peste două vagoane — a fost valorificată prin cooperativă, în schimbul căreia colectiviștii au primit 27.000 lei.

*

Recolta bogată obținută anul acesta a convins pe colectiviștii din Ciupercenii Vechi că pămîntul mai puțin roditor poate da o producție sporită de porumb dacă este lucrat bine. Ei sînt hotărîți ca și în toamna aceasta să dea aceeași atenție arăturilor adînci și folosirii gunoiului de grajd, iar în anul viitor să aplice în plus îngrășăminte chimice, polenizarea artificială suplimentară și altele.

O încredere mai mare au căpătat colectiviștii și în folosirea seminței hibride de porumb. De aceea, au recoltat și depozitat separat producția de sămînță hibridă obținută de pe cele 8 hectare unde au fost încrucișate soiurile I.C.A.R. 54 și Romînesc de Studina și pe care o vor întrebuința în întregime la însămînțările din primăvara anului 1958.

N. FLORIAN

OAMENI CHIBZUIȚI

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Valea Seacă, regiunea Bacău, a obținut în acest an o producție de 6.000 de kg de porumb hibrid la ha. Iată-le pe colectivistele Ileana Gheorghe și Dumitra Ignat alegînd din grămadă cei mai sănătoși și mai plini știuleți, pentru a fi păstrați ca sămînța.

ȘTIRILE ZILEI

Anul acesta, cînd în majoritatea podgoriilor țării s-a obținut o producție bogată de struguri, s-a acordat o atenție deosebită vinificării și depozitării vinurilor.

La Odobești, alături de vechea cramă făcută acum 500 de ani, pe vremea lui Ștefan cel Mare, se înalță marea cramă construită anul trecut.

In vederea creșterii capacității de depozitare și îmbunătățire a calității vinului au mai fost construite la Panciu, Tohani, Nicorești, Slobozia, Tîrlești, Zărnești, Cîrligele, etc. alte 17 centre de vinificare cu o capacitate de aproximativ 2000 de vagoane de vin în cisterne din beton armat.

*

Una din principalele probleme discutate de deputații și alegătorii din regiunea București la întîlnirile care au avut loc în ultimele luni a fost refacerea drumurilor și podurilor. O parte din hotărîrile luate la aceste adunări au și fost îndeplinite. Astfel, în regiune, s-a procurat materialul necesar pentru construcția a 4 poduri. Alte 13 poduri printre care cele din comunele Deuca, Frumușani, Fundulea etc. au fost refăcute, iar multe altele reparate prin autoimpunere și prin contribuție în muncă. In 64 de comune din regiune cetățenii mobilizați de deputați au executat importante lucrări de refacere a drumurilor.

*

Atenția vizitatorilor expoziției agricole de la Oradea este atrasă de mostrele prezentate din recolta de 10.000 kg porumb știuleți la ha, obținută de gospodăria de stat Oradea. Producții de 8—9.500 kg porumb știuleți la ha au realizat și gospodăriile colective din Borș, Ineu, Talpoș, Salonta și Mădăraș.

*

Lucrătorii cooperației de consum au achiziționat pînă la mijlocul lunii noiembrie, pe bază de contracte și achiziții, peste 238.000 tone de cartofi de toamnă din cele 270.000 planificate pentru trimestrul al IV-lea. In regiunea Suceava, unitățile cooperatiste au depășit planul de achiziții cu 14.000 tone cartofi, iar în Regiunea Autonomă Maghiară prevederile planului au fost depășite cu peste 11.500 tone.

*

In acest an, gospodăriile agricole de stat au livrat statului peste 370.000 de tone grîu și secară — cantitate mai mare decît cea livrată în total în anii 1958 și 1956.

Pentru aprovizionarea de iarnă a oamenilor muncii, gospodăriile de stat au pus la dispoziție printre altele 13.155.000 kg de cartofi, 6.146.000 kg ceapă uscată, 12.210.000 kg varză, 2.624.000 kg rădăcinoase, 6.100.000 kg fructe proaspete etc.

In raionul Vaslui gunoiul de grajd trebuie folosit mai bine

Sîntem în perioada cînd pe ogoare se desfășoară din plin și arăturile în vederea însămînțărilor de primăvară. Prin executarea lor la timp și în bune condiții și mai ales prin buna pregătire a terenului și aplicarea îngrășămintelor se va reuși ca recoltele anului viitor să fie mai bogate.

Iată cîteva aspecte legate de folosirea gunoiului de grajd în raionul Vaslui:

Deși în marea majoritate solurile din raionul Vaslui sînt sărace în substanțe hrănitoare — o bună parte, cum sînt cele din comunele Zăpodeni, Bîrzești, Delești, Muntenii de Jos, Valea Rea etc. fiind argiloase, iar altele, ca cele din comunele Tanacu, Mînjești etc. nisipoase — pînă mai zilele trecute nu au fost gunoite decît circa 600 ha. In unele comune cum sînt Bălteni, Bogdana, Lipovăț, Mînjești, Poienești, s-au gunoit doar cîte 6—8 ha. Din cele 16 gospodării colective din raion, numai gospodăriile din comunele Albești, Codăești, Ferești, Miclești și Tanacu au aplicat gunoi de grajd, dar și acestea pe numai cîte 2—3 ha.

In raion mai sînt încă mulți producători agricoli care în loc să ducă gunoiul pe cîmp, pentru a-l băga sub brazdă o dată cu arătura, îl cară în rîpe sau îi dau foc la marginea satelor.

Nu se poate spune însă că în raionul Vaslui nu sînt și producători agricoli care prețuiesc cum se cuvine gunoiul de grajd. Așa, bunăoară, membrii întovărășirii agricole „Drumul Socialismului" din comuna Deleni, învățînd din experiența anului trecut, cînd de pe suprafața pe care au aplicat gunoi de grajd au obținut cu 950 kg grîu mai mult la ha decît de pe terenul neîngrășat au gunoit tarlalele Pietrăria și Tărîncuța pe care cultivă grîu. La fel și întovărășiții din satul Bulboaca, aceeași comună, au aplicat gunoi pe terenurile pe care vor cultiva în primăvară porumb, cartofi și sfeclă de zahăr. Asemenea exemple însă sînt foarte puține în raionul Vaslui.

Nefolosirea decît în mică măsură a gunoiului de grajd la îngrășarea culturilor se datorește în primul rînd faptului că organele agricole și de stat din raionul Vaslui nu duc o susținută muncă de lămurire și de îndrumare în rîndul producătorilor agricoli. O totală lipsă de preocupare manifestă în această privință tehnicienii agricoli Mircea Popa din comuna Ferești, Mihai Darie din Coslești, Trofin Bogdan din Mînjești, N. Rînzescu din Albești și alții.

Este necesar ca inginerii și tehnicienii agronomi din raionul Vaslui să dea mai multă atenție muncii de îndrumare a agriculturii din raza lor de activitate, pentru ca toate rezervele de sporire a producției agricole existente să fie folosite din plin.

Ing. E. VASILIU

S. M. T. Cobadin — stațiune fruntașă pe țară

De curînd, a avut loc decernarea steagului de S. M. T. fruntaș pe țară în întrecerea desfășurată în cinstea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie stațiunii de mașini și tractoare Cobadin, din regiunea Constanța.

In acest an, mecanizatorii din această stațiune au obținut importante și pilduitoare succese în lupta pentru îndeplinirea contractelor de lucrări încheiate și reducerea prețului de cost per hantru. Din sarcina anuală de 44.006 hantri, pînă la 10 noiembrie au fost realizați 58.132 hantri, realizîndu-se planul de producție în procent de 132 la sută.

La acest procent se vor mai adăuga la sfîrșitul anului volumul de lucrări executat la arăturile adînci de toamna.

S. M. T. Cobadin a urmărit, pe lîngă realizarea și depășirea planului la toate categoriile de lucrări, și realizarea și depășirea planului pe tractor și mașină agricolă. Astfel, planul pe feluri de lucrări a fost îndeplinit în procent de 250 la sută (în loc de 115 la sută cît era planificat), pe mașini agricole în procent de 179 la sută, în loc de 111 la sută) iar pe tractor fizic în procent de 132 la sută.

O atenție deosebită s-a acordat aci reducerii prețului de cost per hantru și obținerii unor economii cît mai importante. Pînă la 7 noiembrie 1957, s-au făcut economii în valoare totală de 721.492 lei — cea mai mare sumă reprezentînd economiile de carburanți și reparații (90 la sută). In felul acesta, prețul de cost per hantru a fost redus cu 21,76 la sută.

Datorită lucrărilor făcute la timp și în cele mai bune condiții agrotehnice, pe terenurile celor 8 gospodării colective pe care lucrează mecanizatorii de la S. M. T. Cobadin s-au obținut producții mari la hectar, depășindu-se planul la toate culturile între 104—160 la sută. Producția medie de porumb pe cele 1950 hectare lucrate cu mașinile S.M.T.-ului a fost de 2.750 kg. boabe la hectar. Gospodăria colectivă din Cobadin a obținut pe 100 de ha. o producție medie de 7.800 kg. știuleți la hectar.

Rezultatele muncii cu mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului pe ogoarele raionului Negru Vodă a contribuit în mare măsură ca acest raion să fie primul raion al țării complet cooperativizat, iar în prezent în întregime colectivizat.

Pentru a obține aceste rezultate, conducerea S.M.T.-ului Cobadin a acordat toată atenția bunei organizări a muncii, aplicării metodelor avansate, bunei calificări a cadrelor, grijii față de om și organizării întrecerilor socialiste pentru depășirea planului și reducerea prețului de cost.

Așa cum a arătat în cadrul ședinței festive tractoristul fruntaș Nuțu Gheorghe, folosirea cuplelor de cultivator cu semănătoare, sau de două semănători, folosirea metodei Bredluc la arat etc. au intrat în obișnuința brigăzilor stațiunii.

Pe de altă parte, stațiunea a construit locuințe colective pentru 120 muncitori și 12 apartamente pentru familiști (afară de faptul că peste 70 de muncitori au fost ajutați să își construiască case noi).

Consfătuirile și schimburile de experiență pe brigăzi, strînsa colaborare dintre brigăzile S.M.T.-ului și cele ale gospodăriilor colective contribuie de asemenea ca toți mecanizatorii stațiunii să realizeze și să depășească sarcinile de plan.

La obținerea succeselor arătate mai sus un rol principal l-a avut și asigurarea unor cadre permanente bine calificate: 13 brigăzi ale S.M.T.-ului Cobadin sînt constituite în întregime din membri ai gospodăriilor colective pe care le deservesc.

La S. M. T. Cobadin sînt mulți mecanizatori fruntași care an de an își depășesc planul și obțin importante economii de piese de schimb și carburanți.

Astfel, tov. Pemi Abibula, șef de brigadă, fruntaș pe stațiune încă din 1955, a realizat planul pînă la 10 noiembrie 1957 în procent de 169 la sută, făcînd economii de 22.457 litri carburanți și 60.422 lei la reparații; Cerviș Marin, tot șef de brigadă, a realizat planul în procent de 172 la sută, pînă la aceeași dată făcînd economii de 82.405 lei (pe lîngă 18.085 litri carburanți). Tractoristul Han Gheorghe a realizat planul în procent de 239 la sută, făcînd economii de 43.864 lei numai la reparații, iar tractoristul Butuc R. Nicolae a realizat planul în procent de 242 la sută și făcînd și economii de 43.154 lei.

De la începutul anului pînă în prezent, datorită rezultatelor obținute, fruntașii arătați mai sus au realizat un salariu mediu lunar între 1.245 și 1.572 lei (pe lîngă primele de la 3.500 pînă la peste 6.500 lei primite de fiecare pentru realizările din campaniile de primăvară și vara).

Aceste frumoase succese trebuie să constituie un exemplu demn de urmat de fiecare stațiune de mașini și tractoare și de fiecare mecanizator, ca astfel S.M.T.-urile să-și poată îndeplini cu cinste sarcinile ce le revin în opera de transformare socialistă a agriculturii și creșterea continuă a producției agricole la hectar.

Ing. EMIL LEMNARU

Lectorul — factor hotărîtor în dezvoltarea învățămîntului agrozootehnic de masă

Ing. DINU ŞTEFAN
Şeful Serviciului învăţămîntului agricol de masă din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii

In buna desfăşurare a învăţămîntului agrozootehnic de masă un rol hotărîtor revine lectorului. Acolo unde lectorii au pregătit temeinic lecţiile, le-au prezentat pe înţelesul cursanţilor şi au ales problemele cele mai interesante cerute de procesul de producţie, rezultatele au fost din cele mai bune. Ei au reuşit să atragă ţăranii muncitori în diferite forme de învăţămînt, să le cîştige încrederea, mobilizîndu-i în aplicarea pe scară largă a noilor metode de muncă. Cu cît pregătirea lor politică, ideologică şi profesională a fost mai bună cu atît şi munca s-a îndeplinit cu succes.

Cadrelor tehnice, chemate să îndeplinească munca de lector, munca nobilă de a fi îndrumătorii de nădejde şi cei mai apropiaţi ai ţărănimii muncitoare li se acordă o încredere deosebită.

Această sarcină nu poate fi îndeplinită cu succes decît de lectorii care se preocupă zi de zi de creşterea lor politică şi profesională, care cunosc în cele mai mici amănunte particularităţile locale ale procesului de producţie agricolă.

Pentru aceasta, lectorul trebuie să fie la curent cu ultimele noutăţi din agricultură apărute în literatura de specialitate, să se informeze continuu din publicaţiile de specialitate şi să păstreze o legătură vie şi permanentă cu fruntaşii recoltelor bogate, de la care poate învăţa multe şi cu ajutorul cărora munca de popularizare a metodelor înaintate îi va fi mult uşurată. In munca sa, lectorul nu trebuie să pornească de la ideia că tot ce se practică în agricultura locală nu este bine, ci trebuie să selecţioneze cu grijă experienţa pozitivă acumulată în decursul anilor de ţărănimea muncitoare, pe care s-o împletească cu ultimele realizări ale ştiinţei şi tehnicii agricole.

Prin atitudinea, comportarea şi căldura cu care înconjoară pe cursanţi, lectorul trebuie să cîştige dragostea şi încrederea acestora. El trebuie să-i cunoască îndeaproape, să cunoască bine realizările, interesele şi năzuinţele lor.

Numai atunci lectorul va duce o muncă de calitate cînd va îmbina în munca sa sarcina răspîndirii cunoştinţelor agricole înaintate cu acea a transformării socialiste a agriculturii. Iată o indicaţie de cea mai mare însemnătate pentru activitatea celor chemaţi să muncească pe tărîmul propagandei agricole. Şi trebuie să consemnăm ca pe un fapt foarte îmbucurător că sînt ingineri agronomi, tehnicieni agricoli şi cadre didactice care leagă în lecţiile lor propagarea metodelor înaintate cu munca perseverentă de convingere asupra necesităţii şi foloaselor trecerii la marea gospodărie socialistă, după cum sînt alţii care ştiu să folosească cum trebuie succesele obţinute de unităţile agricole cooperatiste din satele şi comunele respective, pentru a demonstra cursanţilor, cu argumente locale, avantajele intrării în gospodăria colectivă, cooperativa agricolă sau întovărăşire. Aceşti vrednici propagandişti agricoli se pot mîndri cu contribuţia adusă atît la înfiinţarea de noi unităţi socialiste în agricultură cît şi la întărirea şi dezvoltarea sectorului socialist existent.

La fel de importante pentru succesul unei lecţii agrotehnice sînt atît forma în care trebuie să îmbrăcăm conţinutul cît şi felul de predare.

In ceea ce priveşte forma de prezentare este cunoscut că ţăranilor muncitori le plac acele lecţii care sînt prezentate clar şi pe înţelesul lor. La fel în ceea ce priveşte predarea, ea trebuie să fie vie şi convingătoare.

Oricît de bune lecţii vom elabora din punct de vedere al conţinutului, al formei de prezentare şi al predării, ele nu-şi vor putea atinge însă scopul dorit, dacă nu vom folosi cît mai mult şi cît mai bine materialul intuitiv: plante, seminţe, planşe, tablouri, fotografii, mulaje, proecţii de diafilme, filme documentare etc.

Deosebit de folositoare este şi prezenţa profesorilor de la şcolile, institutele agricole de învăţămînt superior şi a cercetătorilor de la staţiunile experimentale, în ridicarea nivelului învăţămîntului agricol de masă.

Trebuie subliniat însă că au mai persistat şi anul acesta în desfăşurarea învăţămîntului agrozootehnic de masă unele lipsuri, care stau în puterea noastră să fie înlăturate definitiv. Unii conducători nu au asigurat condiţiile materiale necesare unei bune funcţionări şi nu au îndrumat şi controlat îndeajuns activitatea desfăşurată în cercuri. Nu s-a înţeles că este necesară o largă popularizare a învăţămîntului ceea ce a dus uneori la înscrieri formale şi la o slabă frecvenţă.

In unele cercuri întocmirea planului de învăţămînt a fost tratată cu uşurinţă, fără a urmări legarea temelor ce trebuiau a fi studiate de cerinţele specifice locale, iar în numeroase cercuri de la căminele culturale n-a existat nici cea mai mică preocupare pentru continuarea activităţii practice în perioada de vară.

Este ştiut că lectorii au un rol important în desfăşurarea procesului de învăţămînt şi orice neglijenţă în munca lor se răsfrînge asupra cursanţilor. Au fost totuşi lectori care nu şi-au pregătit temeinic lecţiile nu au folosit materialele intuitive existente, etc.

Mai grav este faptul că unii lectori au dovedit lipsă de simţ de răspundere, neprezentîndu-se la cercurile repartizate sau întîrziind şi amînînd lecţiile de pe o săptămînă pe alta.

Aceste lipsuri îşi găsesc explicaţia şi prin faptul că în raioanele respective nu s-a exercitat un susţinut control. In multe părţi cursurile s-au început cu mult entuziasm, iar după aceea învăţămîntul a fost lăsat să meargă de la sine.

Inceperea activităţii cercului trebuie considerată ca un eveniment deosebit în viaţa satului şi ea se va face într-un cadru festiv. Este bine ca odată cu aceasta să se facă şi evidenţierea cursanţilor meritoşi de la cursurile anului 1956—1957.

Să nu se uite că fiecare ţăran muncitor care s-a înscris la cerc vine cu dorinţa şi încrederea că va avea multe de învăţat şi că aceasta va depinde în mare măsură de felul cum vor munci lectorii.

Trebuie reţinut că ajutorul dat cursanţilor nu este suficient numai în lunile de iarnă. El se simte necesar tocmai în perioada lucrărilor agricole pe timpul verii cînd se hotărăşte soarta recoltei. De aceea devine obligatorie asistenţa agrotehnică şi efectuarea lucrărilor practice din partea lectorilor pe tot timpul verii, pe loturile demonstrative din gospodăriile agricole colective, pe terenurile cursanţilor cu gospodării individuale şi în cîmpurile de experienţă de la şcoli şi cămine culturale.

Este cunoscut că munca cu adulţii este mai grea, cere rezolvări diferite şi o largă experienţă pedagogică. De aci reiese că în perioada cursurilor lectorii trebuie să iniţieze schimburi de experienţă între ei, pentru a-şi comunica şi însuşi cele mai bune metode. De asemenea secţiile agricole împreună cu secţiile de învăţămînt şi cultură pot organiza pe plan raional sau pe grupe de comune consfătuiri cu lectorii în cadrul cărora să se predea lecţii model, care s-au dovedit necesare mai ales lectorilor începători. Cu aceeaşi ocazie se vor face cunoscute ultimele realizări din agricultură, necesare mai ales lectorilor profesori sau învăţători.

Nu se poate concepe îndeplinirea cu succes a sarcinilor care revin învăţămîntului agrozootehnic de masă fără o colaborare strînsă cu organizaţiile de masă şi toţi factorii interesaţi în această acţiune, fără o îndrumare permanentă din partea organizaţiilor de partid.

Ţăranii noştri muncitori doresc din ce în ce mai mult să pătrundă toate tainele agriculturii înaintate. Datoria noastră este să-i ajutăm şi să-i îndrumăm la fiecare pas. Şi fără îndoială, în toată această muncă, lectorul este şi va rămîne factorul hotărîtor.

Respectînd contractul

Cu o parte din suma încasată pentru cantitatea de lînă predată, colectivistul Dincă S. Mergane şi-a cumpărat de la centrul de colectări din Cobadin, regiunea Constanţa, o pereche de cisme şi un pachet de bumbac.

Ştiţi să răspundeţi?

Indeplinind dorinţa unor participanţi care nu au avut posibilitatea să urmărească toate întrebările puse în cadrul concursului nostru, prezentăm ultima serie de întrebări apărute:

- De ce este mai bine să se folosească îngrăşămintele minerale granulate?
- Pe ce fel de soluri este indicat să se folosească îngrăşămintele verzi?
- Cîtă apă conţin seminţele de cereale la treierat şi cîtă trebuie să aibă ele pentru a se păstra în bune condiţii?
- De ce fel de pămînturi are nevoie orzoaica?
- Din cîte kg de struguri se poate obţine un hectolitru de must?
- Cît la sută reprezintă frunzele şi coletele din greutatea totală a sfeclei de zahăr?
- Care este cereala cu cea mai întinsă arie de cultură?
- Ce îngrăşăminte bacteriene se pot folosi la culturile de toamnă?
- După cîţi ani de la luarea în cultură se poate cultiva orzul pe pămînturile desţelenite?
- Cum se recunoaşte costreiul din cultura de orez?
- Ce condiţie trebuie să îndeplinească o sămînţă pentru a putea fi însămînţată?
- Seminţele cărora cereale au nevoie de mai multă umezeală pentru a încolţi?
- Care factor influenţează înfrăţirea cerealelor şi care cereală înfrăţeşte mai mult toamna?
- Care sînt cerealele mai mult sensibile la cădere şi care mai rezistente?
- Ce anume provoacă căderea cerealelor?
- De ce grîul trebuie tratat într-un fel contra mălurii şi într-altfel împotriva tăciunelui?

Răspunsurile la întrebări se vor trimite redacţiei pînă la data de 1 decembrie a.c.

O pildă ce trebuie urmată

Vineri seara, în sala Teatrului „C. Tănase" din Capitală a avut loc deschiderea festivă a „Săptămînii Economiei" organizată în întreaga ţară de către C.E.C.

Cu acest prilej, a luat cuvîntul şi colectivistul Bălan Gheorghe din gospodăria colectivă „Ana Ipătescu", satul Cuza Vodă, regiunea Constanţa, care între altele a spus:

„Cu mai bine de trei ani în urmă, la 20 septembrie 1954 a luat fiinţă şi în gospodăria noastră colectivă un ghişeu C.E.C. La început, oamenii nu prea îşi dădeau seama de însemnătatea depunerii economiilor la C.E.C. De aceea, numai 19 colectivişti au încredinţat atunci economiile pe care reuşiseră să le adune mandatarului, spre a fi depuse pe libret C.E.C. Era însă limpede pentru toţi că dacă ar fi economisit bani, mulţi colectivişti ar fi putut să-şi cumpere mai cu uşurinţă vaci cu lapte, stupi sistematici, mobilă şi alte lucruri de care aveau nevoie. Ca şi înainte însă mulţi continuau să păstreze banii acasă, cum se zice „la saltea".

Cu ajutorul tovarăşilor din organizaţia de bază, noi am desfăşurat o vie muncă de lămurire printre colectivişti, convingîndu-i să depună în număr cît mai mare economiile la C.E.C. In acest scop, am afişat la gazeta de perete articole în care arătam avantajele acestui fel de depuneri şi am stat de vorbă deseori cu oamenii. Cu urmare, la sfîrşitul anului 1955, în gospodăria noastră existau 42 de depunători.

In 1956 şi 1957, am dobîndit producţii cu mult mai mari la hectar, ca şi în sectorul zootehnic. Au crescut şi veniturile noastre. Acum şi mai mulţi colectivişti au început a depune bani la C.E.C. Luna trecută, colectiva noastră se putea mîndri cu 115 depunători.

Noi însă nu ne mulţumim cu aceste rezultate, ci căutăm să convingem şi alţi colectivişti să devină vrednici depunători la C.E.C. La propunerea colectivistului Moise Vasile, membru în comisia de sprijin formată pentru popularizarea avantajelor depunerii la C.E.C., am organizat întreceri între echipele din gospodărie, sub lozinca „Nici un colectivist fără un libret C.E.C.".

Ceva mai mult, în prezent ţinem o strînsă legătură şi cu şcoala de 7 ani din sat, unde sînt educaţi copiii noştri. Datorită îndrumărilor date de noi am reuşit ca 82 de elevi să devină şi ei depunători la C.E.C. De altfel, directorul şcolii, Oprică Ion, nu scapă nici un prilej pentru a vorbi elevilor despre marea însemnătate a păstrării banilor la C.E.C.

In această acţiune, un sprijin important îl avem şi din partea căminului cultural. Aici s-au ţinut conferinţe şi s-au prezentat programe artistice în legătură cu foloasele păstrării banilor la casa de economii.

Aş mai vrea să adaug că, în ultimele luni chiar colectiviştii Haras Constantin, Dragomir Aurel, Minai Ion, Ciocanu Iordache şi alţii şi-au cumpărat mobilă, aparate de radio, biciclete şi alte lucruri numai din banii economisiţi la C.E.C.

Conştienţi de aceste avantaje, în prezent ne străduim să folosim prilejul „Săptămînii economiei" pentru a mobiliza un număr şi mai mare de colectivişti să devină depunători la C.E.C.

MĂIESTRIE

La secţia din comuna Sălişte, raionul Sibiu, a cooperativei de artă populară, muncitoarele fruntaşe Maria Păiş şi Maria Sandu lucrează la confecţionarea frumoaselor cojocele cu motive naţionale.

In raionul Timişoara

In preajma deschiderii noului an de învăţămînt agrozootehnic de masă

In raionul Timişoara ca şi în întreaga ţară învăţămîntul agrozootehnic de masă se bucură de un interes crescînd din partea ţăranilor muncitori colectivişti şi întovărăşiţi. Putem spune că tot mai mulţi sînt ţăranii muncitori care înţeleg necesitatea de a-şi completa cunoştinţele lor profesionale, de a învăţa tainele metodelor înaintate de lucru, de sporire a producţiei şi productivităţii muncii, de aplicare a regulilor minime în cultura plantelor şi creşterea animalelor.

In anul de învăţămînt 1956—1957 în raionul Timişoara au funcţionat forme dintre cele mai variate: cursuri agrozootehnice de trei ani, cercuri agricole de trei luni mixte, cercuri cu femeile pentru cultura legumelor, creşterea păsărilor şi a viermilor de mătase, cercuri cu mecanizatorii din S.M.T. şi cicluri de conferinţe. Multe din aceste forme au dat rezultate bune, în special acolo unde lectorii şi-au pregătit cu atenţie lecţiile, expunîndu-le atractiv, organizînd totodată şi teme practice în teren ca şi la casa-laborator. Astfel, ing. Geambazu Dumitru de la gospodăria colectivă Biled a avut în permanenţă la cerc 35—40 de cursanţi care şi-au însuşit cu multă rîvnă cunoştinţele.

S-au evidenţiat de asemenea prin munca şi activitatea lor conştiincioasă lectorii ing. Verbiţchi Boris de la gospodăria colectivă Orţişoara şi ing. Rachitovan Adam de la gospodăria colectivă Recaş.

Din păcate, experienţa anului trecut ne semnalează şi o seamă de lipsuri dintre cele mai importante. Astfel, unii lectori au deschis cursurile cu mare întîrziere. Un exemplu: ing. Tudose Mihai din comuna Sînandrei care a început cursurile deabia la 15 martie 1957. Dacă ne gîndim că lectorii din Bazoş şi Sînmihaiul Romîn nu ridicaseră materialul pentru pregătirea lecţiilor pînă la mijlocul lunii martie, putem deduce că nici aceştia nu au luat în serios sarcina ce le-a fost încredinţată.

Mai sînt din păcate consilii de conducere ale gospodăriilor colective care, deşi sînt slab pregătite profesional, totuşi, nu participă la formele de învăţămînt şi nici nu sprijină măcar activitatea acestora. Bunăoară, la cercul din Remetea Mare, Sacoşul Turcesc, Sînmihaiul Romîn numărul cursanţilor a scăzut treptat numai fiindcă nimeni nu s-a preocupat de mobilizarea lor, de amenajarea unei săli pentru expunere, de încălzirea şi iluminarea ei. Este oare normal ca lectorul ing. Suciu Lazăr de la gospodăria colectivă Calacea să se îngrijească de lemnele pentru încălzitul sălii, să facă focul şi să aducă lampa de gaz din vecini?

In alte unităţi calitatea lecţiilor nu a corespuns cerinţelor producţiei şi cursanţilor. Unele lecţii nu erau legate de specificul local, altele nefiind pregătite din timp deveneau nişte expuneri monotone, neinteresante, de la care cursanţii lipseau adesea. S-a întîmplat de asemenea ca în unele comune, cum ar fi Moşniţa Nouă, un singur lector — tehnician agronom — să trebuiască să asigure funcţionarea a 4 forme de învăţămînt. Rezultatul a fost că fiecare dintre acestea a avut serios de suferit. In acest an colectivul raional Timişoara a planificat mai puţine forme de învăţămînt (în 1956 — 1957 din 86 de cercuri şi cursuri planificate au funcţionat 77), dar este hotărît să obţină o creştere calitativă în procesul de învăţămînt. Măsurile luate sînt dintre cele mai bune. Astfel lectorii necorespunzători au fost înlocuiţi; s-a avut în vedere de asemenea ca să nu se organizeze prea multe forme de învăţămînt în aceeaşi comună, ştiut fiind că acest paralelism duce în cele mai multe cazuri la o repartizare artificială a cursanţilor, la îngreunarea activităţii lectorilor, la dificultăţi de organizare şi desfăşurare a lecţiilor ş.a.m.d. Acolo unde condiţiile dau certitudinea unor realizări superioare, colectivul raional a prevăzut continuarea cursurilor agrozootehnice de trei ani, precum şi organizarea a 10 cercuri pentru femei conduse de inginere şi profesoare.

In faţa colectivului raional mai stau însă sarcini importante. El nu trebuie să-şi considere încheiată activitatea la acest prim stadiu de pregătiri. Mai rămîn suficiente aspecte organizatorice, de control, de îndrumare şi sprijin al tuturor cursurilor şi cercurilor pentru ca noul an de învăţămînt agrozootehnic de masă să se desfăşoare în raionul Timişoara în cele mai bune condiţii şi să-şi dovedească astfel adînca sa semnificaţie şi utilitate.

LUCIAN CURSARU

Vizitînd expoziţia regională de animale mici şi vînat viu de la Tîrgu-Mureş

Intre 7—18 noiembrie crt., în oraşul Tîrgu-Mureş s-a organizat din iniţiativa sfatului popular al Regiunii Autonome Maghiare, cu concursul Asociaţiei crescătorilor de animale din localitate, o interesantă expoziţie zootehnică.

La această expoziţie au participat cu un mare număr de animale mici şi vînat viu diferite întreprinderi de stat, unităţi agricole socialiste, colectivişti din regiune, precum şi asociaţiile crescătorilor de animale din oraşele Bucureşti, Cluj, Timişoara, Oradea, Arad, Lugoj, Alba-Iulia, Sighişoara, Satu Mare ş.a.

Pe lîngă unităţile amintite mai sus, la expoziţia zootehnică şi-au dat concursul şi participanţi din R.P. Ungară şi R.P. Polonă, care au expus exemplare valoroase.

In cadrul expoziţiei vizitatorii au putut vedea numeroase rase de păsări de curte (găini, raţe, gîşte, curci, porumbei, bibilici), păsări de apă (lebede, pelicani, stîrci) precum şi păsări de agrement, ca de exemplu canari, papagali, fazani ş.a. In pavilioane, padocuri şi cuşti au mai fost expuse diferite rase de iepuri de carne şi blană, nutrii, vulpi argintii şi platinate, pui de lupi, urşi, mistreţi, rîşi, jderi, nurci, căprioare, cerbi lopătari, lame, muflони cum şi numeroase rase de cîini prezentaţi de unităţile de grăniceri şi miliţie.

Demn de subliniat este faptul că

Cocoş din rasa Sussex.

în mare majoritate animalele mici au fost prezentate de asociaţiile crescătorilor de animale. Materialul prezentat a fost bogat, excelînd prin frumoasele exemplare de iepuri şi păsări de rasă, ca Rhode-Island, Leghorn, Sussex, Gît golaş de Transilvania şi altele.

De asemenea, au impresionat mult exemplarele de vulpi argintii, numeroasele rase de fazani, precum şi puii de urşi şi leoaica „Mamili", expusă de R. P. Ungară.

Dacă facem acum o analiză a modului cum a fost organizată această expoziţie zootehnică ce a avut un caracter internaţional, constatăm că organele de stat şi cele agricole regionale au depus în această privinţă eforturi susţinute, de altfel apreciate în unanimitate de zecile de mii de vizitatori ce au asaltat zi de zi terenul destinat expoziţiei.

Dacă din acest punct de vedere expoziţia şi-a atins scopul, nu pu-

Găina de rasă Plymouth Rock

tem spune acelaşi lucru dacă ne referim şi la prezentarea grafică documentară. Din acest punct de vedere ea a lăsat mult de dorit, ceea ce s-a răsfrînt negativ şi asupra aspectelor frumoase întîlnite aici. Cît de folositor ar fi fost pentru fiecare vizitator să se documenteze din punct de vedere tehnic şi nu numai să-şi delecteze privirea timp de cîteva ore!

Pe lîngă faptul că vizitatorii n-au reuşit să se documenteze adică să cunoască şi caracteristicile de creştere şi producţie ale animalelor expuse, aceştia erau de multe ori dezorientaţi, nemaigăsind etichetele cu care erau prezentate animalele. In plus nici catalogul tipărit special pentru expoziţie n-a reuşit să fie un ghid pentru vizitatori.

Mai trebuie arătat aci şi un alt aspect negativ, privitor la insuficienta participare a unităţilor agricole colective şi de stat la această expoziţie. In loc ca sectorul socialist să fie prezentat cu precădere, el a fost, din păcate, lăsat în umbră. Dar nici unităţile agricole socialiste participante, puţine la număr, n-au prezentat tot ceea ce ar fi trebuit să expună la o astfel de expoziţie cu caracter internaţional. Ne aşteptam ca staţiunea experimentală zootehnică Bonţida-Cluj, precum şi gospodăriile de stat din regiune să prezinte loturi de găini de rasă productive şi nu un număr redus de exemplare, care uneori nici măcar de rasă nu erau.

Zecile de mii de vizitatori au arătat dragostea lor pentru creşterea păsărilor şi animalelor mici în general. Organele de stat şi agricole din localitate aveau deci cu atît mai mult datoria să le arate cu acest prilej, prin calcule economice şi grafice ştiinţifice, marile avantaje economice pe care le pot avea colectiviştii şi ceilalţi crescători de animale de pe urma acestei ramuri

T. BILBIIE

Noi cămine culturale

Pînă în vremea din urmă, căminele culturale din Curtici, Zimandcuz (raionul Arad), Inceşti (raionul Beiuş), Valea Neagră (raionul Lunca Vaşcăului) îşi desfăşurau activitatea în localuri improprii, mici şi întunecoase, din care pricină multe din spectacolele date de ele nu puteau fi prezentate la nivelul cerinţelor.

In aceste localităţi sînt acum în curs de construcţie noi cămine culturale, care se înalţă prin contribuţie în muncă şi prin autoimpunere. Schemele noilor construcţii prevăd săli spaţioase şi luminoase.

ION COŢOI
corespondent

INIMA

— Mic studiu cardiologic —

Inima joacă un rol important în viaţa omului.

Dacă vrei să intri în inima şefului, scrii un articol elogios despre activitatea lui — să-i meargă la inimă. La citirea articolului, şeful măgulit va aproba gestul tău din toată inima, şoptind: „Bun băiat, Popescu ăsta! Are el unele defecte, da-n general n-are inimă rea!" Dacă însă acelaşi „Popescu ăsta" îşi ia inima-n dinţi şi critică activitatea superiorului, acesta nu-l mai vede cu inimă bună; cum s-ar spune îl scoate de la inimă şi la prima ocazie îl scoate şi din schemă.

Anemia duce la slăbirea inimii şi cere supraalimentaţie. Aceasta este explicaţia că se mai găseşte la unele gospodării de stat cîte un salariat cu cinstea anemică, ce-şi calcă pe inimă însuşindu-şi nutreţul animalelor. Bineînţeles că „anemicul" nu se mai simte apoi cu inima curată, fapt care duce la hipertensiune arterială — adică suferinţa inimii pentru delictul comis. In cazul acesta, după citirea sentinţei penale, împricinatul hipertensiv nu poate să spună decît: „rabdă inimă şi taci!". Iar ecoul îi răspunde: „tu le faci şi tu le tragi!".

Celor slabi de inimă li se recomandă în mod deosebit să evite citirea scrisorilor cu conţinutul în genul acesta: „Dragă Iancule, tu care ai o inimă largă şi ai căpătuit-o pe cumnată-ta Tincuţa şi pe socru-tău Drăgan, mai fă un gest nobil găsindu-i şi lui Guguleţ al meu un locşor în Gostatul tău. Să nu crezi că vreau să-ţi cad pe cap să-mi faci rost şi mie, căci eu mai am timp s-aştept două-trei zile. Cu inima îndurerată a ta soră Melania". In faţa acestei tragedii familiare, inima lui Iancu se va muia imediat şi astfel se va întări... familiuţa din „Gostatul lui".

Deşi inima este de carne, nu toţi oamenii o au la fel. Exemplu: birocratul cu inima acră, care în mod invariabil te amînă să mai treci şi mîine. El este de neînduplecat, deci are inimă de piatră.

Despre inimă se poate vorbi şi cu ocazia însămînţărilor. Spre exemplu sfaturile populare cu mai multă tragere de inimă, au depus toate eforturile pentru reuşita campaniei de însămînţări — raportînd cu inima deschisă rezultatele obţinute. Sînt însă şi unele sfaturi populare care s-au lăsat pe tînjeală, respectiv cărora nu le-a dat inima brînci la treabă. Iar cînd au trebuit să raporteze raionului, ele au dat situaţii anapoda — adică au rupt inima tîrgului.

Este greşită credinţa unor vînzători de cooperative, că salicilatul face rău la inimă; putem spune, cu mîna pe inimă, că salicilatul nu face rău decît la... onoarea lor de vînzători — atunci cînd îl vînd cu suprapreţ.

Este interesant de ştiut ce simte un bolnav de inimă?

Spre exemplu administratorul unei gospodării-anexă îşi simte inima cît un purice — cînd se simte cu musca pe căciulă. Drept efect, la apariţia unui control inopinat el va avea serioase palpitaţii de inimă. De unde reiese că nu-i bine să te joci cu inima — dar nici cu avutul obştesc.

Dacă e casier, „bolnavul" va privi cu strîngere de inimă la tejghea, suspinînd: „inimă, inimă, de ce mă chinuieşti?"

Categoria aceasta de bolnavi trebuie să se ferească — ca dracu de tămîie — de delicte care dăunează bunurilor poporului şi... libertăţii culpabilului.

Alţi bolnavi se plîng că au ameţeli, dureri de cap şi ţiţîituri în urechi; acestora li se recomandă să lase chefurile de „inimă albastră", ştiut fiind că alcoolul atacă inima şi... încadrarea în schemă.

VALERIU FILIMON

SATIRĂ ŞI UMOR

Cîntec de sezon

Zece-au fost la S.M.T.
Slobozia Nouă;
Un mecanic a... tuşit
Şi-au rămas doar nouă.
Cele nouă au plecat,
Că era porumbul copt.
Unul a călcat pe-un bob
Şi-au rămas doar opt.
Opt tractoare au purces
La arat în noapte;
Unu-n ploaie a... răcit
Şi-au rămas doar şapte.
Toate şapte pe ogor
Au intrat voioase;
Unul a călcat pe-un spin
Şi-au rămas doar şase.
Cele şase s-au muiat
Ca nişte budinci;
Unul s-a „topit" în şanţ
Şi-au rămas doar cinci.
Cinci tractoare şi-au luat
Rolul ca la teatru;
Unul s-a emoţionat
Şi-au rămas doar patru.
Toate patru-au mers ce-au mers,
acăpărînd scînteî;
Unul, vai, s-a deocheat
Şi-au rămas doar trei.
Trei tractoare s-au tîrît,
Lunecînd pe rouă;
Unul nu ştiu ce-a păţit
Şi-au rămas doar două.
Cele două însă, vai,
N-au luat „dejunul";
Unul a slăbit de tot
Şi-a rămas doar unul.
Ultimul care-a rămas,
Lîngă-o tulănică,
Cînd văzu că-i singurel,
A „murit" de frică...

Auzit în comuna Slobozia, regiunea Bucureşti, unde unele tractoare de la S.M.T. se repară de „mîntuială".

p. conf. V. D. POPA şi SORIN CUNEA

CU PUTERILE UNITE oamenii își făuresc o viață nouă

— Din experiența primului raion din Oltenia cu agricultura complet cooperativizată —

Gura Jiului, al 19-lea raion din țară cu agricultura complet cooperativizată și primul din regiunea Craiova, aduce în acțiunea de transformare socialistă a satului, pe lîngă importantele succese obținute în această privință, și o bogată și interesantă experiență. Condițiile economice locale, tradițiile existente în relațiile dintre țăranii muncitori, munca politică ce s-a desfășurat aici, muncă bazată pe pricepere și perseverență și pe cercetarea și cunoașterea condițiilor existente, a dus la crearea a diferite tipuri de unități cooperatist-socialiste. A fost cîștigată astfel o etapă importantă în acțiunea de îndrumare a satelor pe calea agriculturii socialiste; au fost create premizele pentru ca nu peste multă vreme toată agricultura raionului să fie complet colectivizată.

Cîteva aspecte din această instructivă experiență am căutat să oglindim în coloanele de față:

ÎNDEMNUL faptelor

Dacă ai să întrebi pe fiecare din cei peste 1800 de agitatori, care în vara și toamna aceasta au străbătut satele raionului pentru a le arăta țăranilor muncitori calea vieții noi, ce le-a fost mai mult de ajutor în munca pe care au dus-o, aproape toți îți vor spune același lucru:

— Faptele. Exemplele vii oferite de colectiviști, de membrii cooperativelor de producție, de cei mai mulți dintre întovărășiți. Recoltele bogate culese de pe pogoanele fără haturi, roadele muncii unite.

Faptele au o anume putere a lor de convingere. Ele dau o anumită greutate cuvintelor. Vorba nebazată pe fapte e de multe ori ca un act fără parafă...

Am cutreierat în zilele acestea cîteva din comunele din Gura Jiului. Și aproape pretutindeni am întîlnit mărturii ale influenței pe care au avut-o faptele, exemplele vii, concrete, în dobîndirea marii victorii.

Iată, să zăbovim cîteva clipe la Gighera. E o comună mare, alcătuită din 3 sate ce se țin parcă de mînă, de-a lungul șoselii ce trece prin Bechet spre Măceșu și de acolo mai departe.

Acum șase ani, dacă ai fi trecut prin aceste locuri și ai fi oprit pe oricare individual din comună, încercînd să-i vorbești despre gospodăria colectivă, acesta te-ar fi privit pe sub sprîncene, sau te-ar fi măsurat din cap pînă în picioare și din picioare pînă în cap, semn că-i cazul să-ți vezi de drum și să-l lași în pace. Acum în Gighera există trei gospodării colective și cinci întovărășiri.

Ce a provocat aceste schimbări? În primul rînd îndemnul faptelor, al exemplelor oferite de prima gospodărie colectivă din comună, întemeiată în urmă cu șase ani. Gospodăria a luat ființă sub ochii oamenilor. A crescut biruind greutățile sub privirile lor. Oamenii l-au urmărit fiecare pas, i-au fost martori la fiecare succes și în inima lor colectiva și-a cîștigat un loc de frunte. Succesele gospodăriei colective, succese pe care colectiviștii au știut să le facă cunoscute nu numai în Gighera, dar și în multe comune și sate din jur, au vorbit oamenilor cu puterea lor de convingere despre ceea ce le poate aduce marea gospodărie agricolă socialistă.

Cu cîțiva ani în urmă, toate datele și cifrele despre avutul gospodăriei puteai să le strîngi pe o jumătate de filă de caiet. Acum e imposibil să faci lucrul acesta. Averea colectivei a crescut mult. Animalele, proprietate obștească, se numără cu sutele, iar producțiile dobîndite cu miile de kilograme la hectar. Iată să luăm, de pildă, porumbul. În primii trei ani de activitate a gospodăriei, producția la această cultură a fost cu ceva mai mare de o mie de kilograme la fiecare hectar. 1954 a fost un an foarte rodnic; colectiviștii au dobîndit o producție de 3065 de kilograme. Apoi, în nici unul din următorii trei ani, producția de pe fiecare hectar semănat cu porumb n-a fost mai mică de 2.000 de kilograme.

Ași putea da nenumărate exemple, ași putea înșira nesfîrșit de multe date. Pentru economie de spațiu am să mai dau însă doar două cifre. E vorba de creșterea numerică a gospodăriei: în 1951, la întemeiere, gospodăria agricolă colectivă „Grigore Preoteasa" din Gighera număra numai 34 de familii; astăzi ea cuprinde 268 de familii și numărul lor este în continuă creștere.

*

Nu-l cunoașteți pe tovarășul Tonică Purcărescu din Gighera? N-aveți de unde. În schimb gighirenii și aproape toți oamenii din satele din jur îl cunosc și-l vorbesc numai de bine. E un om mărunțel, puțin adus de spate și viol ca argintul viu. Pe mulți din consătenii săi, Tonică Purcărescu i-a îndreptat spre gospodăria colectivă sau spre întovărășirea agricolă. Are el un fel anumit de a sta de vorbă cu oamenii, știe cum să-i convingă; știe mai ales cum să folosească faptele pe care i le pune la îndemînă gospodăria colectivă pentru a-i face să înțeleagă că fericirea nu poate fi găsită decît în marea gospodărie agricolă socialistă.

Odată cu terminarea cooperativizării raionului, comunistul Tonică Purcărescu nu a considerat nicidecum ca încheiată sarcina pe care i-a încredințat-o partidul de a fi agitator pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii. Dimpotrivă. El și-a luat angajamentul ca în fiecare zi să convingă pe cîte un întovărășit din comuna sa de a se înscrie în gospodăria colectivă. Pînă acum tovarășul Purcărescu și-a ținut cuvîntul dat. O bună parte din cei 30 de țărani muncitori din Gighera, care au intrat nu de mult în gospodăria colectivă, au fost convinși să facă acest pas de tovarășul Purcărescu. Și nu încape nici o îndoială că angajamentul luat va fi ținut și pe viitor. Prima gospodărie agricolă colectivă înființată în Gighera pune la îndemîna agitatorilor exemple dintre cele mai convingătoare.

Cîteva învățăminte ce se desprind dintr-o bogată experiență

Cu cinci zile înainte de 7 Noiembrie, ca o cinstire adusă marii sărbători, oamenii muncii din raionul nostru au obținut o importantă victorie: în toate satele s-a terminat cooperativizarea agriculturii. Astăzi, toate cele peste 17.000 familii de țărani muncitori din raionul nostru sînt unite în 13 gospodării colective, 13 cooperative agricole de producție cu rentă și 47 de întovărășiri agricole.

Dacă urmărești graficul care indică mersul cooperativizării în raionul nostru, nu este greu să-ți dai seama că acțiunea aceasta a căpătat un puternic avînt în perioada de după cel de al doilea Congres al Partidului. Dezbaterea documentelor Congresului în ședințele lărgite de partid, în sesiunile sfaturilor populare, în adunările generale ale organizațiilor U.T.M. a dus la o și mai puternică mobilizare a maselor în jurul ideii transformării socialiste a satului, a dat un viu impuls muncii de cooperativizare a agriculturii.

Acțiunea pentru înarmarea comuniștilor și a celorlalți oameni ai muncii cu învățăturile date de partid a fost însoțită de o serie de măsuri organizatorice. Este știut că munca pentru transformarea socialistă a satului cere cadre cu experiență, bine pregătite. Tocmai de aceea, comitetul raional de partid s-a preocupat ca în fruntea organizațiilor de bază să fie aleși membrii de partid care aveau mai multă pricepere în munca politică cu oamenii. În același timp, au fost recomandați pentru a face parte din conducerea sfaturilor populare, în locul acelor conducători care obținuseră rezultate slabe în activitatea lor, tovarăși capabili să conducă treburile obștești. În fruntea organizațiilor de masă au fost aleși de asemenea tovarăși ale căror rezultate în muncă dovedeau priceperea și capacitatea lor.

Munca politică de masă a înmănunchiat cele mai bune forțe ale raionului. Echipe de agitatori, împărțite în grupa de cîte cinci-șase tovarăși au străbătut satele, stînd de vorbă pe îndelete zile și chiar săptămîni de-a rîndul, acolo unde-a fost nevoie, cu fiecare țăran muncitor pentru a-l lămuri asupra a ceea ce nu-i era clar. Cîte probleme n-au fost ridicate în fața agitatorilor! Ce vor face bătrînii care nu mai pot munci în formele agricole cooperatiste? Dar tinerii, cum se vor căsători? Ce zestre vor primi fetele? Fiecare din aceste nedumeriri și multe altele, au fost ascultate și lămurite cu răbdare, iar țăranii muncitori au intrat în una sau alta din formele cooperatist-socialiste pe baza propriei lor convingeri.

O mare influență a avut în rîndul țăranilor muncitori nu numai cuvintele agitatorilor, dar și faptele lor. Exemplul dat de deputatul Radu Ion, de pildă, din comuna Ostroveni, care s-a înscris printre primii din comună în cooperativa agricolă de producție și munca de lămurire pe care el a desfășurat-o a avut ca urmare înscrierea în gospodăria colectivă și în cooperativa agricolă de producție a 28 de țărani muncitori.

În tot timpul acțiunii de cooperativizare, membrii biroului comitetului raional de partid au fost permanent pe teren; secretarii comitetului raional au muncit efectiv în sate, în fruntea echipelor de agitatori.

Căminele culturale și toate celelalte mijloace ale muncii culturale de masă și-au adus de asemenea contribuția lor la acțiunea de transformare socialistă a satelor noastre. Putem spune că în perioada cooperativizării, căminele culturale, prin conferințele ce s-au ținut aici, au fost adevărate centre de popularizare a foloaselor pe care le oferă marea gospodărie agricolă socialistă. Caravanele cinematografice, audițiile la radio, ca și foaia volantă editată în raion au constituit mijloace prețioase de răspîndire a ideilor socialismului la sate.

Activitatea politică desfășurată prin mijloacele și formele cele mai variate s-a împletit permanent cu grija pentru întărirea economico-organizatorică a unităților existente. Țăranii muncitori pun mare preț pe fapte. Lor nu le este de ajuns să le vorbești doar numai despre superioritatea agriculturii socialiste, ci trebuie să le și dovedești lucrul acesta prin exemple cît mai vii, mai convingătoare. De acest adevăr noi ne-am străduit să ținem seama și putem spune că cele mai multe din unitățile agricole cooperatist-socialiste înființate mai de mult în raionul nostru au oferit exemple bune maselor de țărani muncitori. Producții ca acelea de 8.400 kg porumb știuleți la hectar cît s-a obținut de pe unele parcele semănate cu porumb hibrid, la cooperativa agricolă de producție din Cîrna sau venituri de 20 lei la ziua-muncă, în afară de produse, cît s-a împărțit la gospodăria agricolă colectivă „Steagul Păcii" din comuna Ostroveni, asemenea exemple au ajutat la convingerea țăranilor muncitori despre superioritatea marii gospodării socialiste.

Ce a stat la temelia activității desfășurată de organele de partid și de stat din raionul nostru, pe ce bază au fost elaborate metodele folosite în munca noastră? Învățătura partidului și studierea în amănunt a condițiilor locale din fiecare comună și sat, aceștia au fost factorii după care ne-am călăuzit în activitatea noastră.

Cunoașterea condițiilor concrete ne-a arătat că în raionul nostru drumul spre triumful deplin al agriculturii socialiste, trece prin toate cele trei forme de cooperare în producția agricolă. În comunele raionului sînt mulți țărani cu gospodării mijlocii. Aceștia au înclinat mai mult spre cooperativa agricolă de producție. De altfel lucrul acesta se vede și din faptul, că majoritatea membrilor celor 13 cooperative agricole de producție din raion sînt țărani mijlocași.

Studierea cu atenție a situației din fiecare sat și comună ne-a ajutat să găsim cauzele care în multe locuri frînau mersul cooperativizării. Așa de pildă, ne-am dat seama că unul din motivele pentru care nu se înscriau noi membri în cooperativa de producție din comuna Ostroveni, cooperativă înființată cu cîteva luni în urmă, se datora faptului că în fruntea acestei cooperative se afla un tovarăș care muncea slab și nu se bucura de simpatia țăranilor muncitori. La scurt timp după ce membrii cooperativei l-au înlocuit cu un tovarăș harnic și bun gospodar, numărul familiilor înscrise în această cooperativă a crescut de la 34 la 83. În alte locuri s-a dovedit că acțiunea de cooperativizare nu mergea în ritm normal din pricină că unii țărani muncitori cu influență în sat nu vroiau să se înscrie în formele existente fiindcă nu se înțelegeau cu unii dintre membrii acestora. În aceste locuri, la cererea oamenilor, au fost înființate noi unități agricole cooperatiste.

În raionul nostru există prin tradiție anumite relații de într-ajutorare a țăranilor muncitori. Cunoașterea acestei tradiții s-a dovedit foarte necesară nu numai în acțiunea de atragere a țăranilor muncitori pe făgașul socialismului, dar și în organizarea muncii în comun. În numeroase unități agricole cooperatiste au fost alcătuite, fie pe circumscripții electorale, fie pe grad de rudenie, cete — cum li se spune la noi — care au la bază aceleași principii ca și brigăzile permanente de producție. Ele au în frunte un responsabil de ceată și un ajutor. Păstrarea acestor relații care s-au stabilit în munca țăranilor muncitori de-a lungul anilor face ca brigăzile sau, ca să păstrăm denumirea pe care le-au dat-o țăranii muncitori, cetele, să fie mai trainice și să funcționeze mai bine.

O primă etapă pe drumul transformării socialiste a agriculturii raionului a fost încheiată. Cu aceasta însă lupta pentru înflorirea satelor noastre, pentru ridicarea nivelului de trai al maselor țărănimii muncitoare nu s-a încheiat. Noi sarcini se ridică acum în fața oamenilor muncii din agricultura raionului nostru. Succesul obținut se cere consolidat. E nevoie să muncim cu și mai multă stăruință pentru întărirea economico-organizatorică a unităților existente, pentru ca fiecare dintre ele să se dezvolte multilateral. Multe gospodării colective și cooperative agricole de producție au făcut deja pași mari înainte.

Cooperativizarea agriculturii raionului a creat premize temeinice pentru ca nu peste prea multă vreme toate satele din Gura Jiului să fie complet colectivizate. Spre acest scop ne îndreptăm acum preocupările noastre. Și dacă Gura Jiului a fost primul raion din regiunea Craiova cu agricultura complet cooperativizată, oamenii muncii din satele noastre vor să aibă mîndria ca raionul să fie tot primul pe regiune și în acțiunea de colectivizare a agriculturii.

ALEXANDRU SCINTEIE
secretar al comitetului raional P.M.R. Gura Jiului

ASPECTE OBIȘNUITE

Asemeni celor treisprezece familii de țărani muncitori din Bechet, care au fost printre primele din comună ce au pornit pe calea agriculturii socialiste, mii și mii de țărani cu gospodării mici și mijlocii din Gura Jiului au semnat în toamna aceasta, cereri de intrare în formele agricole cooperatist-socialiste.

★ CIFRE GRĂITOARE ★

● La începutul acestui an, numai 13 la sută din suprafața arabilă a raionului era cooperativizată și numai 29,6 la sută din familiile țăranilor muncitori lucrau în unitățile agricole cooperatist-socialiste. La începutul lunii noiembrie, deci după un interval de numai 10 luni, procentul a fost de sută la sută. Cifrele arată saltul calitativ pe care l-a făcut, în Gura Jiului, munca pentru cooperativizarea agriculturii.

● În 1951, fondul de bază al gospodăriilor agricole colective din raion era de 243.688 lei. La 30 septembrie 1957, el atinsese 2.215.312 lei. Astăzi cifra aceasta este cu mult depășită.

● Munca în comun aduce țăranilor muncitori venituri mari: gospodăria agricolă colectivă din Orășani, de pildă, a dat ca avans membrilor ei cîte 20 de lei la ziua-muncă. Colectivistul Ciurea Gheorghe, care împreună cu membrii familiei sale a făcut 600 de zile-muncă, a primit drept avans 12.000 lei, plus 1.800 kg de grîu, 2.600 kg de porumb, 210 kg. floarea-soarelui, 300 kg varză, precum și cantități însemnate de ceapă, brînză, lînă, zarzavaturi.

● Despre foloasele pe care le aduce munca în marea gospodărie agricolă socialistă vorbește și faptul că numai într-un singur sat din Gighera 12 colectiviști și-au făcut case noi, iar 20 și le-au mărit și renovat pe cele existente. Mulți și-au cumpărat mobilă nouă, aparate de radio, biciclete, patefoane etc.

● Cooperativele agricole de producție atrag, pe zi ce trece, noi membri, îndeosebi din rîndul țăranilor cu gospodării mijlocii. Acum cîteva zile, în cele 4 cooperative din Sadova s-au înscris încă 16 familii de țărani muncitori, care pînă atunci făcuseră parte din întovărășirile agricole.

● Cei mai mulți țărani întovărășiți din comuna Călărași și satul Braniște, comuna Locusteni, vor să sărbătorească ziua de 30 decembrie ca membri ai gospodăriilor colective și ai cooperativelor agricole de producție. În această privință, în comunele amintite se desfășoară o vie muncă politică de agitație.

● În satul Timburești, care aparține de comuna Rojiște, existau acum cîteva zile 19 cereri semnate de întovărășiții pentru întemeierea unei cooperative agricole de producție cu rentă.

Trustul GOSTAT Constanța ȘI APROVIZIONAREA POPULAȚIEI

La Constanța, problema aprovizionării cu produse agro-alimentare are o anumită particularitate. Aici nu este vorba numai de populația stabilă, așa cum este cazul în alte orașe ale țării. Constanța nu este numai un oraș mare, ci și o însemnată stațiune balneo-climaterică. Începînd de prin lunile mai—iunie și pînă toamna tîrziu, mii de oameni ai muncii vin aici la odihnă, sau la băi, îngroșînd apreciabil numărul locuitorilor permanenți. La fel stau lucrurile și în celelalte stațiuni de pe litoral: Vasile Roaită, Eforie, Techirghiol.

Așa cum este și firesc, o bună parte din legumele și zarzavaturile de care are nevoie populația sînt furnizate de către gospodăriile agricole de stat din regiune. Registrele arată că cifra care reprezintă cantitatea de legume planificată a fi livrată în 1957 Aprozar-ului de către gospodăriile de stat este de 9.350 tone. La ea s-ar mai putea adăuga 335 de tone de fructe, 400 de tone de struguri de masă, însemnate cantități de vin, țuică, rachiu etc. Aceste cifre dovedesc că rolul sectorului de stat al agriculturii regiunii în asigurarea alimentației oamenilor muncii este destul de mare.

Important de știut este faptul dacă trustul își îndeplinește sarcinile. Tot registrele arată că, global, planul de livrări este îndeplinit la cele mai multe sortimente, ca: varză de vară și de toamnă, ardei, roșii etc., iar la unele din ele este chiar depășit. Sînt însă și produse la care trustul nu reușește să facă față obligațiilor contractuale. Acestea sînt ceapa, usturoiul și altele. Motivul? Trustul și gospodăriile dau vina în primul rînd pe timp. O analiză a situației dovedește că motivul e în bună parte întemeiat. După cum tot întemeiată se dovedește a fi și întîmpinarea pe care o fac unele gospodării în privința semințelor de proastă calitate care le-au fost furnizate de către I.S.A.P.V.S. Constanța (Întreprinderea de stat pentru aprovizionarea și valorificarea semințelor). Într-adevăr au dreptate gospodăriile de stat din Cernavodă, Ovidiu, Fetești etc. să se plîngă că roșiile lor în loc să fie mari cît pumnul, au fost abia cît pruna. Oamenii au cerut sămînță pentru un anumit soi de roșii, iar I.S.A.P.V.S.-ul le-a livrat alt soi. La fel s-a întîmplat și cu ceapa. În ceea ce privește varza, cei de la Fetești au pățit-o și mai rău. Au pus în răsadnițe sămînță de varză și s-au trezit cu... rapiță.

Din păcate însă mai sînt și alte cauze care atrag după ele defecțiuni în ceea ce privește contribuția trustului la aprovizionarea populației. În primul rînd trebuie analizată problema neîndeplinirii planurilor trimestriale. Să luăm un caz. În conformitate cu contractul, trustul trebuia să livreze Aprozarului în semestrul I al anului 465 de tone de legume și zarzavaturi. N-a livrat decît 425 de tone. A rămas, prin urmare, deficitar cu 40 de tone. Dar gravitatea faptului nu stă aici. Între Aprozar ca beneficiar și gospodării ca furnizoare se stabilesc anumite grafice de livrări pe trimestre, pe luni și chiar pe zile. Or, Aprozarul are toate temeiurile să se plîngă de nerespectarea graficelor. Este adevărat că timpul rece din primăvara acestui an n-a permis anumitor sortimente de legume să ajungă la maturitate decît abia în lunile iunie sau iulie. Dar tot atît de adevărat este și faptul că unele gospodării au dat dovadă de o intolerabilă neglijență în privința respectării termenelor de livrare. Secția Grădiștea a gospodăriei de stat Fetești, de exemplu, a ținut ceapa verde pînă cînd a făcut fuști. Tot secția aceasta a predat spanacul cînd îmbătrînise, devenind nevandabil. Criticat șeful secției a dat din umeri, declarînd că dacă Aprozarul nu mai ia spanacul, va vinde sămînța care e mai scumpă.

De neînțeles este și faptul că în regiune se produc foarte puține zarzavaturi și legume timpurii. Or, specificul Constanței și al celorlalte stațiuni balneare impune încă din lunile mai-iunie un mare consum de zarzavaturi. Este firesc deci ca ele să fie asigurate. Nici una dintre cele 46 de gospodării de stat din regiune nu are însă seră și foarte puține au paturi calde pe suprafețe mici. Totuși trustul se angajează să livreze cantități mari de produse în semestrul I. Pe ce se bazează și cum socotește să-și asigure cantitățile respective? Asta nu se mai știe. Pe semne, pe capriciile vremii, care de cele mai multe ori îi joacă festa.

Sîntem în perioada cînd se definitivează proiectele de plan pe anul 1958. Cu acest prilej, Trustul Gostat Constanța și gospodăriile de stat din cuprinsul lui trebuie să se preocupe în mod serios de problema extinderii culturii legumelor și zarzavaturilor. Pentru asigurarea nevoilor populației este puțin ca numai 14 din cele 46 de gospodării din regiune să aibă sectoare legumicole și contracte de livrări cu Aprozarul. Aceasta, cînd sînt atîtea gospodării care au condiții minunate pentru legumicultura. Este adevărat că multe din ele, cum ar fi Pietroiu, Cocargeaua etc. nu au drumuri bune de acces. Aici ar trebui cultivate cantități mai mari de rădăcinoase. Sînt altele, cărora depărtarea mică de orașe și drumurile bune le indică lărgirea suprafețelor și cu sortimente mai perisabile. Dacă trustul ar studia mai atent aceste probleme și dacă s-ar gîndi să înființeze mai multe standuri pentru valorificarea directă a legumelor, desigur că rolul lui în aprovizionarea oamenilor muncii ar spori nemăsurat.

NICOARA COSAȘU

Rezultate ale experimentării sistemului îmbunătățit de salarizare în gospodăriile de stat

Alături de obținerea unor producții din ce în ce mai mari și de reducerea cheltuielilor directe sau indirecte de producție, ridicarea continuă a productivității muncii reprezintă un mijloc important pentru rentabilizarea activității gospodăriilor agricole de stat. Experimentarea, începînd din primăvara acestui an, a sistemului îmbunătățit de salarizare și premiere, în gospodăriile de stat a avut printre altele și scopul de a se crea condiții favorabile pentru ridicarea productivității muncii. Care sînt rezultatele dobîndite pînă acum prin introducerea acestui sistem?

Relativ la organizarea muncii, s-a realizat mai întîi o considerabilă reducere a numărului brigăzilor care activau în gospodăriile de stat. Astfel, deși gospodăriile au depășit sarcinile planificate însămînțînd în plus 12.746 de ha de cereale păioase și cca. 50.000 de ha de porumb boabe, față de anul trecut, cînd existau 5.200 de brigăzi de producție vegetală, zootehnice sau de tractoare, în anul acesta au activat 4.235 de brigăzi de producție, dotate cu toate mijloacele de muncă necesare. În acest fel o serie de posturi cu atribuții indirect productive, au putut fi reduse.

În mod evident apare superioritatea sistemului îmbunătățit de salarizare din analiza rezultatelor obținute în fiecare din cele 3 sectoare de bază din gospodăriile agricole de stat: sectorul mecanizării, vegetal și zootehnic. În primul din aceste sectoare s-a experimentat la un număr de 94 de unități, cuprinzînd cca. 39 la sută din totalul mecanizatorilor, varianta de salarizare în regie cu prime de termen optim, iar în restul gospodăriilor cuprinzînd restul de 61 la sută din mecanizatori, varianta de salarizare în acord simplu. Compararea realizării cîtorva indici economici în trimestrele II și III din acest an și în perioada respectivă a anului trecut arată cît se poate de limpede care din aceste variante s-a dovedit mai bună. Astfel, în condițiile variantei acord simplu, s-a executat un număr total de hantri cu 10 la sută mai mare decît în 1956, numărul de hantri ce revine unui tractorist crescînd și el cu 15 la sută. De asemenea, a crescut și cîștigul mediu lunar (mai precis pentru 260 de ore de lucru) cu 11 la sută. În același timp, situația acestor indici la mecanizatorii care au lucrat după varianta în regie, este, comparativ cu realizările lor respective din anul trecut, după cum urmează: numărul total de hantri executați cu 16 la sută mai mic, hantrii ce revin unui tractorist cu 31 la sută mai puțin, iar cîștigul mediu pentru 260 de ore de lucru numai cu 4 la sută mai mare. Rezultă de aci că la varianta în regie există un raport necorespunzător între creșterea cîștigului mediu și productivitatea muncii.

Deosebit de eficace s-a dovedit sistemul de lucru al mecanizatorilor din brigăzile experimentale pentru mecanizarea complexă a lucrărilor agricole (5 oameni, 5 tractoare la 500 de hectare). Marea majoritate a brigăzilor speciale a executat lucrări de bună calitate și înainte de termenele fixate de gospodării. În comparație cu mecanizatorii salarizați în acord, tractoriștii din aceste brigăzi au realizat o productivitate a muncii cu 5 la sută mai mare, un cîștig mediu lunar mărit cu 39 la sută și o reducere a cotei de salarii pentru un hantru de 9 la sută.

Efecte economice bune ale sistemului îmbunătățit de salarizare s-au constatat și în sectorul vegetal. Astfel, în perioada experimentării, deși suprafața arabilă a crescut cu [illegible] la sută față de anul trecut, numărul total al muncitorilor s-a redus cu 10 la sută, la un hectar revenind cu 22 la sută mai puțini muncitori decît în aceeași perioadă din 1956. Datorită acestui fapt fondul de salarii pentru un hectar a scăzut cu 3 la sută, iar cîștigul mediu pe zi a crescut cu 27 la sută. Din analiza rezultatelor obținute la culturile de grîu și porumb, culturi cu ponderea cea mai mare în gospodăriile de stat se constată că deși în comparație cu anul 1956 suprafața de grîu s-a mărit cu 7 la sută, iar cea de porumb cu 68 la sută, numărul de zile-muncă la un hectar de grîu a scăzut cu 5 la sută, iar numărul de muncitori la un hectar de porumb a crescut numai cu 10 la sută. În aceste condiții cîștigul mediu zilnic a fost cu 29 la sută mai mare la grîu și cu 27 la sută la porumb.

În sfîrșit, rezultatele din sectorul zootehnic vin să întărească concluzia asupra superiorității sistemului îmbunătățit de organizare și salarizare experimentat în acest an. Deși față de aceeași perioadă a anului trecut s-au realizat produse sau produși în cantități mai mari, efectivele de animale fiind de asemenea mai mari, numărul îngrijitorilor a fost în descreștere. Cum era și firesc, aceasta a avut drept consecință o creștere simțitoare a productivității muncii și a cîștigurilor medii lunare. La principalele specii și categorii de animale situația se prezintă în raport cu anul 1956, după cum urmează: numărul de îngrijitori s-a redus la vacile de lapte cu 10 la sută, la scroafe cu purcei cu 19 la sută, la îngrășătorii de porci cu 36 la sută, la ovine cu 9 la sută și la păsări cu 27 la sută; în același timp productivitatea muncii a crescut, în aceeași ordine, cu 43 la sută, 37 la sută, 66 la sută, 13 la sută și 57 la sută.

Aflîndu-se în preajma definitivării, fază în care se vor corecta unele deficiențe inițiale și se vor pune în practică o serie de propuneri prețioase făcute în cursul experimentării, sistemul îmbunătățit de salarizare și premiere trebuie să fie aplicat în mod creator în fiecare unitate în parte. În acest scop, este necesar ca el să fie popularizat în toate amănuntele.

Ing. ADRIAN ȚOPA
și SEB. PLEȘOIANU

PACE LUMII!

Intruniți în capitala țării care cu 40 de ani în urmă a deschis o eră nouă în istoria omenirii, reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești din diferite țări au hotărît să adreseze muncitorilor și țăranilor, bărbaților și femeilor din lumea întreagă, tuturor oamenilor de bună voință, un Manifest al păcii.

De la început și pînă la sfîrșit, din fiecare rînd, din fiecare cuvînt al Manifestului străbate ca un fir roșu ideia cea mai scumpă rațiunii și inimii oamenilor — apărarea păcii lumii.

Două războaie mondiale la un interval apropiat au adus omenirii o experiență amară. Dacă primul război mondial provocat de marile puteri imperialiste și dezlănțuit de militarismul german a costat viața a zece milioane de oameni, cel de-al doilea război mondial al cărui inițiator principal a fost fascismul german a înghițit 30 de milioane de vieți omenești. Nu numai pe fronturi ci și în lagărele hitleriste, în camerele de gazare au pierit milioane de bărbați, femei și copii, iar alte zeci de milioane au rămas infirmi pe tot restul vieții. Și acum, cînd ororile și calamitățile ultimului război mai sînt încă vii în mintea popoarelor, spectrul cumplit al unui nou război, de sute de ori mai pustiitor, plutește din nou deasupra orașelor și satelor pașnice. Orice om știe că flăcările unui război atomic ar cuprinde toate popoarele, că acțiunea distructivă a armelor atomice și cu hidrogen n-ar cruța nici un colțișor al lumii și ar aduce nenorociri incalculabile, ar amenința multe generații ale omenirii.

Pe bună dreptate, oamenii simpli din lumea întreagă care vor să trăiască în pace se întreabă: care omul care a descătușat toate tainele naturii și devine tot mai mult stăpînul ei, care datorită sateliților artificiali sovietici va ajunge în curînd în lună, nu este oare în stare să evite războiul?

La această întrebare, în deplină conștiință a răspunderii ce o poartă pentru destinele popoarelor, reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești răspund cu toată fermitatea: Războiul nu este inevitabil, războiul se poate preveni, pacea poate fi apărată și consolidată.

Comuniștii afirmă cu toată certitudinea aceasta, deoarece alta este situația astăzi în lume, altul este raportul de forțe. Țara Sovietelor, născută de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie nu mai este singură și izolată. După victoria asupra fascismului s-a format uriașa lume a socialismului, care numără aproape un miliard de oameni. Cot la cot în lupta pentru pace și colaborare internațională pășește alături de Uniunea Sovietică marea Chină populară, pășesc țările de democrație populară din Europa și Asia.

Popoarele coloniale trezite de Revoluția din Octombrie care au scuturat sau sînt pe cale de a scutura jugul dependenței seculare luptă de asemenea pentru pace. Chiar și popoarele țărilor capitaliste din Occident care au îndurat de două ori războiul, vor pace. Iată așadar că forțele păcii sînt uriașe. Dar, așa cum se arată în Manifest, ar fi o greșeală să se creadă că pericolul unui război de exterminare a oamenilor a trecut. Primejdia pentru cauza păcii vine din partea monopolurilor imperialiste care au strîns bogății fabuloase de pe urma celor două războaie și strîng și acum de pe urma cursei înarmărilor. Tocmai aceste monopoluri capitaliste și îndeosebi cele americane, exercită presiuni asupra cercurilor guvernante din unele state capitaliste pentru respingerea propunerilor făcute la O.N.U. de către țările iubitoare de pace, propuneri menite să pună capăt cursei înarmărilor și să promoveze principiile coexistenței pașnice.

Gogorița pe care o răspîndesc posturile de radio și ziarele capitaliste cum că libertatea acestor popoare, existența lor pașnică, modul lor de viață ar fi amenințate de „comunismul mondial" este crezută de tot mai puțini oameni. Orice om de bună credință își dă seama că Uniunea Sovietică, China Populară stăpînesc întinderi uriașe de pămînt, bogății incalculabile și nu au nevoie de cotropirea unor țări străine. Este bine știut de asemenea că în nici una din țările socialiste nu există clase sau pături sociale interesate într-un război. Țelul comuniștilor este construirea unei societăți în care să fie asigurată pacea veșnică între națiuni, înflorirea tuturor popoarelor. Și pentru a construi o asemenea societate, țările socialiste au nevoie de o pace trainică. Ele nu vor să impună prin forță sistemul lor social și politic. Convingerea lor fermă este că victoria socialismului este inevitabilă, că va veni fără să fie impusă din afară, ca un rezultat al luptei interne a clasei muncitoare și a tuturor forțelor progresiste.

Comuniștii, care și-au închinat viața cauzei socialismului, care cred în triumful ideilor lui Marx și Lenin, ideile internaționalismului proletar, adresează tuturor oamenilor, chemarea: să ceară încetarea cursei înarmărilor și fabricării armelor atomice și cu hidrogen, să se pună capăt politicii blocurilor militare și creării de baze militare, să nu mai fie înarmați militariștii germani, să înceteze uneltirile imperialiștilor în Orientul Apropiat, să sprijine politica de securitate colectivă și de coexistență pașnică, să ceară guvernelor lor să promoveze în Organizația Națiunilor Unite o politică de pace.

Pentru viitorul fericit al omenirii, comuniștii propun ca statele cu sisteme sociale diferite să se întreacă nu pe cîmpul de bătălie ci în dezvoltarea științei pașnice, să se întreacă pentru progres și ridicarea nivelului de trai al popoarelor.

Urînd războiul, luptînd pentru a elibera omenirea de amenințarea morții și distrugerii comuniștii spun: Pace lumii!

Despre situația țărănimii din America Latină

Sub un jug dublu

America Latină exportă uriașe cantități de mărfuri agricole — produse ale creșterii vitelor, grîu, fructe, cafea etc. — în timp ce majoritatea populației ei și în special țărănimea duce o existență de mizerie și foamete.

Situația grea a agricultorilor din țările Americii Latine este o urmare a dominației monopolurilor străine și a menținerii formelor iobăgiste-sclavagiste de exploatare a țărănimii. Marii moșieri de prin partea locului precum și capitaliștii străini stăpînesc cea mai mare parte a pămînturilor. Milioane de țărani sînt cu totul lipsiți de pămînt. In Columbia, San-Salvador, Paraguay țăranii fără pămînt reprezintă 90 la sută din populația rurală a acestor țări, în Guatemala și Peru 80 la sută, în Ecuador și Venezuela 75 la sută. Marii moșieri autohtoni și monopolurile imperialiste străine își păzesc cu zel posesiunile opunîndu-se cu înverșunare lichidării relațiilor feudale existente.

In toate aceste țări este foarte larg răspîndit așa numitul „inquilinat" — o formă a relațiilor feudale. Moșierul pune la dispoziția țăranului lipsit de pămînt — „inquilino" — un mic lot de pămînt. De regulă „inquilino-ul" nu-și poate lucra el însuși pămîntul fiind ocupat de dimineața pînă seara la gospodăria moșierului. Acest lot e lucrat, în mod obișnuit, de soție și copiii săi. Dar în perioada strîngerii recoltei lotul rămîne în părăsire deoarece toți membrii, apți pentru muncă ai familiei respectivului inquilino sînt obligați să lucreze fără plată pe plantațiile moșierului.

In numeroase regiuni din Columbia, Brazilia, Cuba, Mexic, marii moșieri arendează în condiții înrobitoare o parte din pămîntul lor țăranilor lipsiți de pămînt. Tinerii sînt siliți să dea latifundiarului 50—60 la sută din recolta sau să lucreze 4—5 zile pe săptămînă pentru a avea dreptul să folosească un petec de pămînt a cărui recoltă nu ajunge nici pentru hrana mizeră a familiei. In Ecuador și Peru, marii moșieri îi exploatează pe țăranii lipsiți de pămînt chiar în zilele noastre, după așa zisul sistem al „celor cinci părți". In baza acestui „sistem" țăranul care dispune numai de brațe de muncă primește a cincea parte din recoltă iar moșierul celelalte patru părți. Se înțelege că țăranul dijmaș n-o poate scoate la capăt și este nevoit să ceară moșierului un „ajutor". Datoriile țăranului devin tot mai mari.

In țările Americii Latine sînt tot atît de crîncen exploatați și muncitorii agricoli. Nu se aplică aici nici măcar acea ciuntită legislație a muncii care există în aceste țări. Ziua de muncă și nivelul salariului nu sînt reglementate. Plata în bani este descori folosită alături de plata în natură. Mulți muncitori agricoli din Cuba, primesc salariul în zahăr brut, în Brazilia în bumbac. Ei sînt nevoiți să vîndă la un preț de nimic această materie primă cămătarului sau stăpînului lor. Ca urmare a mizeriei negre în care trăiesc, muncitorii agricoli ca și țăranii dijmași ajung în foarte scurt timp să aibă datorii înrobitoare față de moșieri.

Monopolurile străine și în primul rînd monopolurile din S.U.A. caută să mențină situația de semicolonie pe care o au țările Americii Latine. In alianță cu moșierii locali, monopoliștii din S.U.A. apără rîndurile feudale, împiedecă dezvoltarea economiei naționale, sînt dușmanii înrăiți ai oricărei reforme agrare. Dar oamenii muncii din agricultura țărilor Americii Latine nu doresc să se împace cu jugul feudal și cu jugul monopolurilor străine. Ei își intensifică lupta pentru înfăptuirea unei reforme agrare. Această luptă se împletește tot mai strîns cu lupta clasei muncitoare pentru drepturile ei, pentru independența națională a țărilor Americii Latine.

E. R.

Se adîncesc divergențele din coaliția atlantică

Agențiile de presă occidentale anunțau zilele acestea că s-a pus la punct un plan de „reorganizare" a Organizației tratatului Atlanticului de Nord (N.A.T.O.). Acest plan se bazează pe o renunțare considerabilă la suveranitatea națională a țărilor membre ale N.A.T.O., fiecare din ele urmînd să primească o anumită sarcină pe planul obligațiilor militare.

Modul în care urmează să se facă această repartizare a sarcinilor arată că planul în cauză este un plan de concepție anglo-americană. Intr-adevăr, conform planului, S.U.A. și Marea Britanie ar urma să-și concentreze toate eforturile asupra producției de arme nucleare, pe care le vor pune la dispoziția N.A.T.O. Franța și Germania occidentală ar urma să fabrice rachete cu rază de acțiune mică și mijlocie, producția încărcăturii nucleare rămînînd însă rezervată S.U.A. și Marii Britanii.

După cum se știe, în luna decembrie a.c. se va ține o sesiune a Consiliului N.A.T.O. In vederea acestei sesiuni, secretarul de stat al S.U.A., Dulles, elaborează planuri pentru „coordonarea deplină a apărării Europei occidentale", pe care le va supune sesiunii. Aceste planuri prevăd, printre altele, ca Franța să renunțe la flota sa și să depindă de flotele engleză și americană, iar Anglia să renunțe la bombardierele cu mare rază de acțiune, contînd pe bombardierele americane.

In ansamblu, planurile concepute de americani urmăresc să subordoneze mai departe pe membrii N.A.T.O. scopurilor agresive ale Statelor Unite, să-i lipsească, așa cum rezultă din relatările ziarelor, pînă și de dreptul de a hotărî în problemele războiului.

Toate aceste proiecte au provocat o puternică reacție în presa partenerilor, adîncind și mai mult divergențele din sînul coaliției atlantice. Țările europene membre ale N.A.T.O. obiectează că aceste proiecte tind să le transforme în producători de armamente clasice și în furnizori de efective militare umane, ceea ce le va crea noi dificultăți economice, făcîndu-le să depindă și mai mult de „aliații" lor mai bogați.

Comentînd declarația lui Dulles, care a anunțat că Statele Unite intenționează să creeze stocuri de arme atomice în Europa, ziarul conservator englez „Daily Mail" califică politica promovată de cercurile guvernante ale S.U.A. drept o „politică odioasă", iar ziarul „News Chronicle" scrie: „După opt ani de la înființare, N.A.T.O. nu este o alianță puternică. Țările mici nu doresc să se încadreze în totul în ceea ce consideră ele în prezent o mașină militară americană".

Așa stînd lucrurile, cunoscutul comentator al ziarului „New York Herald Tribune" Walter Lippman are toate motivele să caracterizeze situația care s-a creat în cadrul N.A.T.O. drept o „criză de încredere". „Conflictele interne din cadrul N.A.T.O., — scrie Lippman, — vor duce cu timpul, dacă nu chiar anul viitor, la destrămarea acestei organizații în cazul cînd membrii N.A.T.O. nu vor reuși să cadă de acord asupra unei politici comune".

Problema Irianului de Vest în discuția Comitetului Politic al O. N. U.

In Comitetul Politic al Organizației Națiunilor Unite a început discutarea problemei Irianului de Vest, la cererea comună a 21 state afro-asiatice. Este pentru a patra oară consecutiv cînd această problemă a unui teritoriu ce aparține de drept Indoneziei este adusă din nou în fața O.N.U.

După cum se știe, la 6 noiembrie a.c. guvernele Olandei și Australiei au stabilit printr-o declarație comună viitoarea politică a acestor țări față de Irianul de Vest, lăsînd să se subînțeleagă folosirea forței militare. Luînd cuvîntul în Comitetul Politic al O.N.U., delegatul Indoneziei a atras atenția Adunării Generale a O.N.U. că dacă guvernul Olandei, refuzînd să ducă tratative, contează pe actuala sa superioritate de forțe, atunci el pornește pe un drum foarte primejdios pentru cauza păcii, căci nu se poate pune la infinit la încercare răbdarea unui popor.

Delegatul Olandei a declarat că guvernul său nu intenționează să înceapă tratative cu Indonezia în legătură cu viitorul statut al Irianului de Vest și că își va menține autoritatea asupra acestui teritoriu.

Vorbind din partea delegației U. R. S. S., I. V. Peive a subliniat urgența rezolvării acestei probleme, deoarece Olanda continuă să acapareze ilegal Irianul de Vest, încălcînd acordul din 1949 prin care era recunoscută autoritatea Statelor Unite ale Indoneziei asupra acestui teritoriu. I. V. Peive a arătat de asemenea că în ultima vreme teritoriul în discuție este pregătit ca un important cap de pod al strategiei militare a participanților la pactul agresiv S.E.A.T.O.

In numele mai multor delegații, delegatul Ceylonului a prezentat un proiect de rezoluție care subliniază necesitatea reglementării pașnice a acestei probleme și propune celor două părți să depună toate eforturile pentru a găsi căi de rezolvare a problemei în spiritul Cartei O.N.U.

Timpul probabil pentru zilele pe 27, 28 și 29 noiembrie

Vremea se va răci treptat mai ales în nordul țării. Temporar vor cădea precipitații sub formă de lapoviță sau ninsoare. Cerul va fi schimbător. Vîntul va sufla slab cu intensificări moderate în nordul Ardealului și în Moldova. Temperatura în scădere excepție sud-vestul țării, unde va fi staționară. Minimele vor oscila între minus 8 grade și zero grade, iar maximele între zero și plus 7 grade. Dimineața ceață locală.

Temperatura solului staționară la început apoi în scădere mai ales în nordul țării. Umezeala solului în creștere în Ardeal și Moldova și staționară în sud.

Sarcinile actuale ale colectivelor sportive de la sate

In lunile noiembrie și decembrie se desfășoară una dintre etapele cele mai importante din perioada reorganizării activității sportive. Aceasta cuprinde două faze și anume:

a) înscrierea de membri, în U.C.F.S.

b) organizarea și desfășurarea adunărilor generale pentru alegeri în colectivele sportive.

In cursul lunii noiembrie, consiliile colectivelor sportive din S.M.T., gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective și căminele culturale trebuie să se preocupe în mod intens de înscrierea membrilor în U.C.F.S., această acțiune avînd scopul de a asigura atragerea unui număr cît mai mare de oameni ai muncii, tehnicieni, ingineri, funcționari, țărani muncitori etc. în colectivele sportive ce vor aparține în viitor Uniunii de Cultură Fizică și Sport.

Inscrierea membrilor în U.C.F.S. se face în mod individual pe baza completării unei adeziuni tip primită de fiecare membru de la consiliul actualului colectiv sportiv. Adeziunea completată va fi depusă la secretarul colectivului sportiv, care va elibera fiecărui membru înscris în U.C.F.S. un talon în baza căruia acesta va participa la adunarea generală de alegeri ce va avea loc la o dată stabilită de consiliul colectivului sportiv.

La înscrierea în U.C.F.S. nu se plătește nici un fel de taxă, urmînd ca aceasta să se achite în momentul cînd membrii U.C.F.S. vor primi noile carnete de membri. Pentru participarea în continuare la competițiile sportive, vechile carnete de membri rămîn valabile pînă la elaborarea unor noi dispozițiuni. După terminarea acțiunii de înscriere a membrilor în U.C.F.S., consiliile de conducere ale colectivelor sportive, cu aprobarea comitetului raional de organizare a U.C.F.S., vor trece la organizarea adunărilor generale de alegeri.

Consiliile colectivelor sportive vor lua măsuri din timp pentru popularizarea alegerilor prin afișe, lozinci, articole la gazetele de perete și de stradă, vitrine sportive, fotomontaje etc.

La adunarea generală participă cu drept de vot numai membrii înscriși în U.C.F.S. pe baza talonului de înscriere.

După discutarea activității colectivului sportiv se va trece la alegerea prin vot deschis a consiliului colectivului sportiv, comisiei de revizie și delegaților colectivului sportiv pentru conferința raională a U.C.F.S.

In organele de conducere vor fi aleși cei mai buni sportivi, instructori obștești și alți tovarăși care au dragoste pentru activitatea de cultură fizică și sport, aceștia constituind cadre de bază care vor conduce activitatea colectivului sportiv pe o perioadă de doi ani.

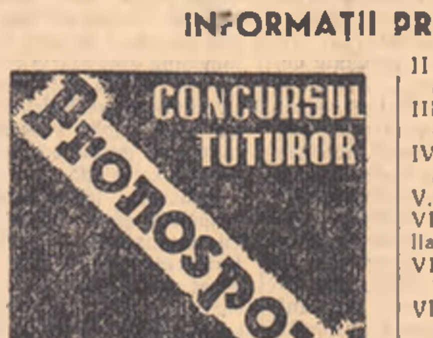
In cadrul colectivelor sportive de la sate (S.M.T., gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective și cămine culturale) nu se fac nici un fel de reorganizări, *adică actualele colective sportive vor rămîne și în continuare în aceeași formă organizatorică*. In toate aceste colective sportive adunările generale de alegeri se vor organiza pînă cel mai tîrziu la data de 30 decembrie a.c.

Imediat după terminarea alegerilor, consiliile de conducere nou alese vor înainta comitetelor raionale de organizare a U.C.F.S. procesele verbale și vor completa cereri pentru înscrierea colectivului sportiv în evidența U.C.F.S.

Concomitent cu organizarea și desfășurarea acestor acțiuni colectivele sportive de la sate vor continua activitatea competițională. *Astfel*, se va acorda o atenție deosebită organizării în cît mai bune condițiuni a celei de a III-a ediții a Spartachiadei de iarnă a tineretului, în cadrul căreia se va căuta să se mobilizeze cît mai mulți participanți. In cinstea alegerilor, este indicat să se organizeze din proprie inițiativă de către colectivele sportive campionate de masă, menite să ducă la întărirea acțiunii noilor colective sportive ale U.C.F.S.

STAN CRISTEA
din Direcția organizatorică U.C.F.S.

INFORMAȚII PRONOSPORT

Așa arată un buletin Pronosport cu 12 rezultate exacte la concursul Nr. 47 etapa din 24 noiembrie 1957).

I. Locomotiva București — Flamura roșie Arad	1
II Progresul București — Energia Ploești	2
III. Știința Timișoara — Energia Orașul Stalin	2
IV. Progresul Oradea — Dinamo București	2
V. Dinamo Cluj — Energia Petroșani	1
VI. Juventus — Napoli (camp. italian)	2
VII. Roma — Lanerossi (camp. italian)	X
VIII. Milan — Bologna (camp. italian)	2
IX. Metz — Racing Paris (camp. francez)	X
X Nice — Angers (camp. francez)	X
XI. Sedan — St. Etienne (camp. francez)	X
XII. Lyon — Monaco (camp. francez)	1

La acest concurs au fost depuse aproximativ 656.000 variante

Insemnări din Pîrveneț (V)

Supărarea lui Ilie Rancev

Atras de altfel aspecte interesante în gospodăria cooperatistă din Pîrveneț, n-am observat cît de repede au trecut trei zile. In tot acest timp, am colindat pe la crescătoriile de animale, la remizele de tutun și mai ales pe cîmp, între culturile de legume și în vie unde te simți ca într-un adevărat rai. Am întîrziat mult în plantația tînără de viță, care peste un an, cînd va fi pusă pe rod, va sălta dintr-o dată valoarea zilei-muncă cu cîteva leva.

In a patra zi, pe la prînz, mă trezesc însă că n-am vizitat nici o gospodărie și în timp ce prietenul meu îmi dă zor să plecăm, spunîndu-mi că mai avem încă multe de văzut în Bulgaria, îi răspund:

— Vreau să văd și cum trăiesc oamenii. Cum se bucură de belșugul acesta care plutește în jurul lor.

Intrăm într-o curte împrejmuită de un zid. In poartă, ne întîmpină o femeie în vîrstă și grasă, îmbrăcată orășenește. De altfel și casa are aspect orășenesc. Tencuită și văruită gen „calciu" gris, are la intrare niște trepte de mozaic și ușa cu un singur geam mare, mat-albăstrui. Intrăm întîi într-o odaie largă, cu un pat mare și două dulapuri de nuc. Jos, pe dușumeaua roșie, e așternut un covor cu motive naționale, bulgărești, iar pereții proaspăt zugrăviți răsfrîng în odaie o lumină portocalie, care străbate de-afară printr-o perdea subțire ca pînza de păianjen...

Trecem în altă odaie mai largă — odaia de oaspeți și de petreceri. In loc de covor, are pe dușumea o pînză mare, de linoleum, pe care se poate dansa. Nu departe de fereastra la care atîrnă o perdea sînt așezate un aparat mare de radio și un patefon. Și aici e mobilă nouă de nuc. O masă mare, de douăsprezece persoane, scaune cu spătar și două fotolii albastre... După obiectele de-aici, dar mai ales după o rochie albă, atîrnată într-un cuier, și care nu se potrivește pe corpul gras al femeii, bănuiesc că gospodarii au lîngă ei și-o fiică. Bănuiala mea se adeverește îndată. Pe ușă intră o fată înaltă, cu ochii albaștri, care aduce pe-o tavă niște farfurioare cu dulceață. Todor Kordovski îi spune ceva în limba lui și rîde. Rîd toți ceilalți și rîd și eu, deși n-am înțeles vorbele președintelui. Fata roșește și-i răspunde ceva, la care Kordovski i-o întoarce, stîrnind un hohot și mai mare de rîs. Prietenul îmi povestește că președintele i-a spus fetei:

— Hei, Dimitrino, văd că dulceață ai făcut. Da' fasole bătută știi să gătești?

— N-am făcut-o eu. Am cumpărat-o de la selcoop, i-a răspuns fata.

— Atunci e bine. Pîinea o cumpărăm de la selcoop, fasolea o luăm gătită de-a gata, tot de la magazin, dulceața la fel. Nu-ți mai rămîne decît sa te măriți! O să fie fericit de Nicola cu așa boboc de nevastă!

Fata nu mai răspunde. Imbujorată, îmi pune în față o farfurioară cu dulceață de trandafiri și mă îndeamnă să iau. Mănînc fără să mai aștept a fi poftit încă o dată. Dulceața e delicioasă și parcă se topește în gură. Vreau să-i aduc laude ...selcoop-ului dar în aceeași clipă, dinspre uliță se aude un păcănit de motocicletă. Toți din odaie își întorc privirile spre fereastră.

După o jumătate de minut, pe ușă intră un bătrînel gras și nădușit. Poartă pantaloni și bluză de doc și se șterge de zor cu o batistă pe frunte.

— Iată, a venit și pionierul.., zice președintele, strîngîndu-i mîna și prezentîndu-mă. Asta e stăpînul. Ilie Rancev, adăuga după o clipă, întorcîndu-se spre mine.

Fără să-l mai ia în seamă, Ilie Rancev se așează pe scaunul de lîngă mine. După o clipă se ridică și trece într-o cameră alăturată, de unde se întoarce cu o sticlă.

— Să gustăm mai bine din rachiul ăsta, spune el turnînd în paharele aduse de nevastă-sa.

Ridicăm paharele și bem. Simt că mă ustură gîtul și fac sforțări să nu tușesc dar în zadar. Prietenul meu îmi face semn să iau o felie de ghiuden din farfuria de pe masă. Iau din ghiuden, iau și din roșiile proaspete, tăiate și așezate frumos pe o farfurie, dar gîtul neobișnuit cu băuturi tari, de cincizeci, șaizeci de grade, mă ustură îngrozitor...

Comesenii mei umplu din nou paharele și beau pînă la fund.

— Pentru prietenie!

Nu mă pot da în lături. Cu toate că usturimea nu mi-a trecut, beau și eu, și zîmbesc deși simt că mi-au dat lacrimile.

Urările însă de-abia au început. Trebuie să beau iarăși: pentru pace, pentru socialism și bună înțelegere, pentru ziua de azi, pentru musafir, pentru președinte și pentru gazdă!

Sticla s-a golit, dar gazda trece în odaia alăturată și se-ntoarce cu alta. Imi dau seama că vor începe din nou cu urările: pentru înțelegerea balcanică, pentru succesele gospodăriei și poate și pentru Nicola, viitorul mire al Dimitrinei.

— Pentru întărirea colaborării dintre presa romînă și bulgară!

N-am încotro. Sînt nevoit să beau încă un pahar. Cîte vor mai veni? Spre norocul meu, de afară se aude o voce de bărbat. Nevasta gazdei intră în odaie și-i comunică președintelui că este chemat la gospodărie, la telefon.

— Mă cheamă de la Plovdiv.... Vă rog să mă iertați. Ce să-i faci? Treburile, se scuză președintele, retrăgîndu-se.

Vrem să plecăm și noi, dar Ilie Rancev se împotrivește și rămînem pe loc. Cîteva minute s-a făcut tăcere. In odaie nu se mai aude vocea puternica, de bas, a președintelui. Dar iată că pe ușă intră din nou nevasta și fiica gospodarului. Uluit, privesc la brațele lor încărcate cu tăvi pline de bunătăți. Cînd au avut timp să le pregătească? Ori și astea sînt cumpărate de la selcoop? Pui fripți, din care ies aburi, cartofi prăjiți și mai ales mirosul îmbietor pe care-l simțisem mai înainte dinspre bucătăria care se află în curtea din dosul casei sînt mărturii că toate au fost pregătite de gospodină și de fiică-sa.

Femeile servesc la masă. In farfuria mea se află o jumătate de cocoș care cred că înainte de a fi tăiat a cîntărit mai mult de două kilograme. Iar în paharul de-o litră, la fel ca acela din care am băut apă cînd ne-a servit dulceață, Ilie Rancev toarnă o licoare de culoarea sîngelui închegat...

— Dobre Dușii! Noroc! spune gazda ridicînd paharul de vin și dîndu-l de dușcă.

— Noroc! spune și prietenul meu.

— Noroc! încuviințez și eu.

Incepem să mîncăm, dar gîndul nu-mi este la mîncare. Imi stau pe limbă sumedenie de întrebări și nu știu cu ce să încep. După cîteva minute de ezitare, mă adresez prietenului meu:

— Spune-i că-l rog să-mi răspundă: a cui este motocicleta cu care a venit adineaori?

Urmează un schimb de cuvinte în limba bulgară, după care prietenul îmi explică:

— Este a lui. A cumpărat-o în anul ăsta. Il costă vreo 6 mii de leva.

— Au mulți oameni motociclete în comună?

— Numai în Pîrveneț sînt peste 60 de motociclete. In celelalte 4 sate sînt încă vreo sută.

Aflu apoi că Ilie Rancev are 62 de ani, iar nevasta sa Cristina, 57. Amîndoi primesc pensie de la stat, cîte 195 leva de fiecare. Ilie Rancev îmi povestește că de la vîrsta de 55 de ani la femei și de la vîrsta de 60 ani la bărbați, membrii cooperativei primesc de la stat cîte 90 leva pe lună. La suma aceasta, se mai adaugă cîte 5 leva pentru fiecare an de muncă în cooperativă, plus încă o sumă fixă de 60 leva din partea gospodăriei cooperatiste. Cum ei sînt membri ai cooperativei încă din anul 1948, li se cuvin cîte 195 leva de fiecare.

In afară de pensie, bătrînii au dreptul să și muncească în gospodărie. In prezent, Cristina stă mai mult acasă și se ocupă cu menajul. Ilie Rancev lucrează în atelierul de tîmplărie, și face parte din echipa de apărare împotriva incendiului. Pentru munca lui nenormată i se socotesc 27 de zile-muncă pe lună, adică 324 zile-muncă pe an. In anul trecut, în afară de pensia care s-a ridicat la 4.560 leva pentru amîndoi, Ilie a mai primit și 9.720 leva cuveniți pentru zilele-muncă.

Este o sumă destul de importantă, mai ales dacă ținem seama că în afară de pensie și de veniturile primite de la cooperativă, la fel ca toți cooperatorii, Ilie Rancev are și o bucată de pămînt pe care-o lucrează în orele libere pentru gospodăria lor personală. Aceasta și multe alte avantaje printre care: asistență medicală, ajutoare de boală, trimiterea la odihnă pe seama gospodăriei și altele, explică îndeajuns de ce țăranii din Pîrveneț iubesc atît de mult cooperativa.

Mă gîndesc îndelung și fac socoteala. Cît cîștigă Ilie Rancev acum și cît ar fi cîștigat înainte vreme de pe cele 3 hectare cu care a intrat în cooperativă? Ar fi fost el oare în stare să-și ridice casă nouă? Să trăiască în belșugul de azi? Fără îndoială că nu și-ar fi putut cumpăra nici mobilă nouă, nici aparatul de radio, fără să mai vorbim de motocicleta pe care a visat-o ani de-a rîndul și pe care și-a cumpărat-o de-abia acum, la bătrînețe.

Il întreb de unde i se trage numele de pionier și-mi răspunde zîmbind că porecla asta i-a dat-o președintele în anul trecut, cînd l-a văzut bucurîndu-se de motocicletă, întocmai ca un pionier de trotinetă.

Ilie Rancev observă că nici n-am mîncat friptura, nici n-am golit paharul cu Pinot negru. Mă îndeamnă să iau din mîncare și să beau.

Il mulțumesc de primirea călduroasă și mă ridic, rugîndu-l sa mă ierte că nu mai pot nici să mănînc și nici să beau. Gazda stăruie dar rămîn pe poziție. Imi dau seama că am mîncat și-am băut destul. Il strîng mîna prietenește, și vreau să plec, dar omul stăruie și mă urmărește cu paharul plin, pînă la ușă. Nu beau nici de data aceasta și mă îndrept spre poartă. Cînd ajungem în uliță, prietenul îmi spune:

— L-ai jignit. N-ai vrut să bei la despărțire și s-a supărat.

La început, credeam că glumește. Prietenul stăruie să mă întorc și să beau paharul pe care încă îl mai ține gazda în mînă. Vreau să mă înapoiez și să-i fac pe plac. Fie ce-o fi! Intre timp, gazda iese în uliță, cu carafa și cu două pahare. Ciocnim paharele pline și bem pînă la fund.

ȘERBAN NEDELCU

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".